

אמיר אור

מוזיאון הזמן

הוצאת הקיבוץ המאוחד
קרן יהושע רבינוביץ לאמנויות, תל-אביב

הַשְׁעוֹת

הנוף הנכון

ואלו הייתי מתאר לכם
את האור הכחלחל הרך הזה
את פבואת הדלב הרועדת במים
כששירת הפרנזים חוצה את הברכה
וימעבר לקו הגדה המעגל –
את השיחים והמפרץ וההרים הירקנים
הנמוגים בגשם אל ענן השמים –

האם לא הייתם
מאירים את עיני בזרקור חקרני
מפילים בין השורות ברזז או שנים
ומתפללים למפלצת שתעלה מן היים
ותפער עליכם לגאל אתכם
מן השממון האלהי הזה?

אין צורך. הנה אני רושם לכם
את המסמרים והצלב העויתות הפאב
גל אחר גל בכנפי הפרפר –
את פניכם הקורנות את הנוף
ולבסוף את זעקתו הנפלאה
את מפת הענג בכשרכם
את הרעד –

עוד רגע, סבלנות. אני כבר
מסיים.

עדות

כֶּבֶן חַמְשִׁים, אָב לְבֶן-יֵשׁ (לא רואים)
 מְשׁוֹרֵר בְּמַלִּים, אָהוּב, שָׁנוּא (לא רואים) בְּעֵצָם
 מִיָּן יִצוֹר פְּרָאִי, הֵנָּה
 חֲתוּכֵי נֶפֶשׁ, מְרִי, שְׁפָתַיִם
 רְגִישׁוֹת מְדִי, עֵינַיִם הַרְבֵּה
 (רואים, רואים) וּבְעֵצָם
 מֵה שְׁרָאִי כֶּן מְסַגֵּיר אֵינּוּ עֲמֹק מִמֶּה שֶׁהוּא לֹא –
 תְּעוֹדֵת-זֶה דוֹ-מְמֵדִית מְסַגֵּר לְמֵרְאִית הַמְּבַקֵּשׁ.
 דִּיּוֹקָן אֶחָד מְצִיץ פֹּה לְרַגַע מֵתוֹךְ הַמוֹן הַנֶּפֶשׁ –
 וְהַנֶּפֶשׁ?
 מֵה אוֹכֵל לְגִלוֹת לָכֶם עָלֶיךָ
 וְאֵינְכֶם יוֹדְעִים?
 הֵנָּה הַשְּׁבֵלֶת שֶׁעֲלֶתָה מִן הָאֵין,
 הֵנָּה הַסִּפְיָן
 שֶׁקָּצַר אוֹתָהּ מִן הָאֶחָד.

ראי

ואם העולם היה מתחיל מן הכבואה הזאת
ממפל האור על המאחור האטום

חדר בתוך חדר עין בתוך עין
על פני המחשבה המצחצחת -

האם היית רואה
תנועה מול תנועה
ים ויבשה עצים, חיות מאורות בשמים
פניך הנוזלים במורד המראה
תשוקה רועדת מול תשוקה רועדת
ודגים שוחים בחוץ
אל הים?

תמונה בתוך תמונת הרוח
הנופלת

כנפים חובטות לשון בהשתקפות האור
וסוף-סוף המכה המפץ הגואל -

בקיעים אצים במשטח הזכוכית
דם מצויף את סדקי המבט

שירות ארכות מתפשטות אל האפק
עמים נודדים אל ספרי הלמוד

אמא וילד וחרב מתהפכת

הזמן נשבר

רסיסים -

אם תמשיך להביט כל כך

תפסיד את העקר לא תספיק לתפס

את עגולי האדוות המתפשטים בראי

את פכפוף הבליעה שעובר בו עכשו

את פני המים השבים אל השקט.

מִטַּת אֶהָבָה

בְּפִנֵּת הַחֹדֶר עֲנֵג. לְשׁוֹן וְרֵדָה מְלַקְלֶקֶת
כָּל טָפָה שֶׁל חֵלֶב מוֹרִידֵי הַחֲתוּל.

דְּגִים שׁוֹחִים בְּשִׁפּוּלֵי הַבְּטָן -
כּוֹאֵב לָהֶם לְשָׁחוֹת -
אֲבָל הֵם לֹא יוֹדְעִים עַל זֶה
שׁוֹמְכָלוּם.

זֶהוּ נִגְמַר.

הַגּוֹף שֶׁקֵּט עֲכָשׁוּ. כָּלוּ שִׁירִים.
הַרוּחַ נוֹשֶׁבֶת מֵעָלָיו עֲזוּבָה -

צְפוּר הָרְאִי פוֹרֶשֶׁת כְּנָף
אֲחַת בְּקִשִּׁי.

הַפֶּסַע אֶל הָעוֹלָם

הַרוּחַ נוֹפֵלֶת הַגּוֹף הַקָּטָן
 מִזְדַּעְזַע מִתַּחַת עִם הַגּוֹף הַגָּדוֹל
 כְּשֶׁדֹפֵק יָם פְּרָאִי מִכֶּה בָּהֶם עֵמֶק
 וְהַסָּבִיב הוּא בְּתוֹךְ –
 לוֹפֵת מִתְכַּנֵּן מִתְפַּתֵּל בּוֹלַע
 כְּמוֹ גְרוֹן אוֹ מְעִי אֶת הַטָּרֶף.

חֲשֵׁמֶל הַכָּאֵב מְשַׁלֵּיף אוֹתוֹ מִן הַרְחֵם
 אֶל פְּנִים הַגּוֹהֵרוֹת עַל מִפְתַּח יַרְכְּכִים

אֶל שְׁמֵי הַחֶדֶר וְהִלְאָה
 אֶל חֶדֶר הַשָּׁמַיִם
 הַמִּתְעַגֵּל מִסָּבִיב בְּכַפַּת מִבְטֹו.

פְּנִים, פְּנִים, פְּנִים עוֹד פְּנִים
 מִן הַיָּם, מִן הָעָרִים, מִן הָאֲוִיר הַבוֹעֵר.

מִתַּחַת לְעוֹרוֹ קוֹרוֹת חוֹרְקוֹת נִסְדָּקוֹת מִתְפַּצְּחוֹת
 נְמָלִים מִטְפֹּסוֹת בְּאַרְבוֹת הָעֵינַיִם

קִירוֹת מִתְחַלְּפִים בְּקִירוֹת מִתְחַלְּפִים –
 עֲרִיסָה, אִמְבָּט, רְחוּב, קָבֵר.

מִתַּחַת רְחוּק

בְּכִי

קמרה אובסקורה

חשף לא מבדיל בין דברים
לא מפיר את פניך
רק את קולך התועה בין ההדים
את ריחך החמוץ מפחד
את תשוקתך
לקרע את דמותך מן החשף
לקרע לך צל
מן הצללים.

חשף רחם בלי דפנות
רק עצמי בתוכי.
בחדר הנעול האפל
ילד לומד להקשיב לגעת להיות
דפק ועור.

* קמרה אובסקורה: מילולית – 'חדר חשוך'.

בְּבוֹאָה

זֶהוּ תֵּדַר הַמְּרֵאוֹת שֶׁל הַזְּכוּרֹן
אֵלֶּה הֵן הַבְּבוֹאוֹת שֶׁקָּפְאוּ לְעַד:
יָלַד בַּחֲשֵׁף מְשַׁחֵק מִחֲבוּאִים עִם צִלְלִים
שׁוֹקֵעַ בְּסִתֵּר מְדֻרְגָּה
הוֹפֵף לְצֵל.
יָלַד נִפְרָד מְדֻמוֹתוֹ חוֹלֵם אֶת פְּנֵיו פְּנִימָה
בְּמֵרָאָה שֶׁל חֲשֵׁף
הוּא מְגַלֶּה אוֹר
וְרוֹאֶה.

מְשׁוֹרֵר

הַמּוֹרָה מְדַבֶּרֶת הוּא שׁוֹמֵעַ

אֵין שָׁם מְלִים רַק מוֹזִיקָה

שְׁנֵי עֲצִים מְתַנַּדְדִים בְּחֵלוֹן צוּרוֹת שֶׁל דֵּיו בְּמַחְבֶּרֶת.

הוּא מוֹנֶה שׁוֹב אֶת צוּרוֹת הַחֵלוֹם

שְׁנֵי עֲצִים הַמּוֹרָה מְדַבֶּרֶת אֲהוּבָתוֹ סוֹגֵרֶת חֵלוֹן.

הוּא יוֹשֵׁב בְּשׁוּלֵי הַדֶּף

עֲצִים מְתַנַּדְדִים בְּמַחְבֶּרֶת

לְבוֹ סוֹכֵב עִם הַשְּׁעוֹן עַל הַקִּיר וְעֵכָשׁוּ

צִלְצוּל אֲחֵרוֹן

הוּא עוֹצֵם אֶת עֵינָיו שׁוֹמֵעַ

'אֵין שָׁם מְלִים' הוּא רוֹשֵׁם.

אַלְמָה מְאֻטָּר

לְפִיכָף

הַתְּכַנְנֵנוּ פֶּה כְּלָנוּ לְסִיּוֹם הַצְּפוּי
 שְׂרוּעִים עַל הַדָּשָׁא בְּאַרְץ הַמְּבֻטָּחַת
 מְלַקְקִים אֶת הַדְּבֵשׁ מִן הַיְרֻכִים הַצְּעִירוֹת
 יוֹנְקִים מִחַיֵּינוּ כָּל טֶפֶה שֶׁל חֶלֶב
 עִם הַדָּם וְהַשֶּׁמֶן וְהַמַּח
 וּמִגְּבִים מְרֻצִים שְׂמֵחִים לְאֵידֵנוּ
 מְלֵאֵי מְשֻׁמְעוֹת שְׂאֵינָנוּ רוֹצִים בָּהּ.

כְּלוּם לֹא כּוֹאֵב לָנוּ לוֹעֲסִים יוֹרְקִים
 כְּמוֹ קֶפֶה רוֹשְׁמֵת מוּל עֵגְלַת הַסּוּפֵר
 אֶת הַתְּשׁוּבוֹת הַנְּכֹנּוֹת, אֶת הַקּוֹל, אֶת הַטּוֹן
 וְיוֹצְאִים
 לְפִי הַסֵּפֶר בְּזִמְזוּם מְכַנְּף –
 נְחִיל מִחֻשְׁבוֹת
 שְׂאֵינָן שֶׁל אִישׁ.

הַשָּׂאָר – קְלֵי קְלוֹת
 אֲנַחְנוּ יוֹרְשִׁים אֶת הָאָרֶץ אֶת הַמְּטוֹת וְאֶת הַמְּלִים.

לִילָה יוֹרֵד. צֵל אֶרֶץ, זְוִיִּתִי
 מוּטָל מִן הַפְּדוּר הַמְּכֻסָּה אֶת הַשֶּׁמֶשׁ
 עַל תְּהִלּוֹכַת הָאֲנִיִּים
 הַעוֹזְבֵת הַבִּיָּתָה.

* מילולית: "אם אומנת" – כינוי לאוניברסיטה בפי בוגריה.

פְּרִיָּחָה

כְּשֶׁהִמְתִּים מִתְּכַנְנִים אֶת לְדָתְם הַבְּאָה
בְּתֵי הַקְּבָרוֹת מְרִיחִים כְּמוֹ אָבִיב.

הֵם מִתְּקַרְבִּים יוֹתֵר מִחֲלוֹם –
תּוֹעִים מֵעוֹלָמָם לְמוֹת אֶל הָעוֹלָם.

אַתָּה קוֹלֵט אוֹתָם פֶּתְאִם גּוֹפֶךְ מְרִתִּיעַ –
הֵם חוֹלְפִים עַל פְּנֵיךָ כְּמוֹ הַיֵּית רֹחַ.

כַּפֶּת הַנּוֹף – שָׁמַיִם, כְּמָה עֲנָנִים קְלִים
הִיא מְסַךְ דְּקִיק
שְׁאִין בְּכַחוֹ לְהִגָּן.

קוֹל קוֹנְכִיּוֹת וּפְעֻמוֹנִים צוֹלֵל בְּאַזְנֵיךָ
עִם כָּל נְשִׁימָה אַתָּה שׁוֹאֵף נוֹכְחוֹת.

בְּאָבִיב הַכֹּל שׁוֹב מִתְּגַלֶּה בְּבֶשֶׁר.
מְרִאוֹת נוֹצְצוֹת תְּלוּיּוֹת בְּרוּחַ עֵינַיִם פּוֹרְחוֹת בְּכָל מְקוֹם.

דְּמֵדוּמִים

רוחות מְשׁוּטָטוֹת עַל פְּנֵי הָאֲגָם
 מְפָצִירוֹת בְּךָ פֶּתַח לָנוּ לֵב, עֵינַי, גּוֹף
 לְחוּשׁ שׁוֹב מִבַּעַד לְחַיֵּת הַבָּשָׂר
 לְטַעַם לְנִשְׁוֹף לְהִתְעַנֵּג לְהַרְיֵחַ.

הֵן זוֹכְרוֹת
 תַּחוּשׁוֹת גּוֹף שֶׁל חֵיהָ, שֶׁל עֵץ גֶּשֶׁם, חֵם, כֶּבֶד, תְּנוּעָה –
 הֵן הָיוּ פֹה כְּכֹר
 עֲדָנִים לְפָנֵינוּ
 רוּעוֹת אֶת הַגּוֹפִים בֵּין יְצוּרֵי חֲלוּם.

וְלֹא עָזְבוּ עִם הַשָּׂרָר
 אֶל הַעוֹלָמוֹת הַקְּלִים –
 נִשְׂאָרוֹ מֵאַחֵר בִּיעָרוֹת, בְּמַעְרוֹת,
 בְּשׂוּלֵי הָעֵץ בְּעִזּוֹבֵת הַלִּילָה –

אֲבָל אֵינֶן בְּנוֹת אֲלֻמוֹת
 הֵן הוֹלְכוֹת וְדוֹהוֹת
 לִילָלָה בְּלִי קוֹל לְרַעַב שְׁקוּף.

אֲפִלוּ הַצְּמֻרְמֻרֶת שֶׁהֵן מְבַרִישׁוֹת עַל עוֹרֶךְ –
 רַק מַגְעוֹ הַמְּשִׁתָּקֵק שֶׁל הַלֵּא-כְלוּם בְּמַמְשׁ.

חול וזמן

גְּעִי בְּזֶה בְּעֵינַיךָ רֹאָה?
הַעֲצִים עֲדִין עֲמָקֵי לַיְלָה
כּוֹנְסִים אֶת מְמַדֵּיהֶם אֶל מְעָרוֹת הָעֵלְוָה.

רַק עוֹרֵב בּוֹדֵד
מְפַלֵּחַ אֶת הַבֶּקֶר בְּדַחִיפוֹת מְשָׁנָה
וְעֵינָי יוֹצְאוֹת אֶל הָעוֹלָם

בוֹ לֹא נִתֵּן לְהִבְחִין עֲדִין
בֵּין תְּלוּם וְעָרוֹת צְלָלִים וְעָלִים.

עַל הַחוּף שָׁמֶשׁ עֲצֵלָה
עוֹלָה בְּעֵינַי כְּחַל קָרִיר
עוֹלָה מִמְעַרְב.

אֲנִי נִשְׁעֵן עַל הַיָּם שְׁבִירָכְתִּי לְבִי
חוֹל וְזָמַן לוֹחֲשִׁים מִתַּחַת לַגְּלִים:
רְאִי,

לְחֹדֵר, לְהַחֲדָר
הוּא כֹּל מָה שְׁאֲנוּ חַיִּים.

צֵל

כְּמוֹ אֶת הַגּוֹף בְּחֵלוֹם דֵּי קַל לְשַׁכַּח אוֹתוֹ
הוּא גְדֹל רַק בַּמַּדָּה שְׁהָאוֹר שׁוֹקֵעַ –

בַּהֲתַחֲלָה רַק גּוֹר שֶׁל חוֹשֶׁךְ
עָקוֹר מִלְבָּךְ
מְלַקֵּק אֶת שׁוֹקֵיךְ בְּלִשׁוֹן מְחֻסָּפֶסֶת

וְזֶה כְּמַעַט מְשַׁעֲשַׁע כְּשֵׁאתָה חוֹשֵׁב עַל זֶה
הַמַּתִּים זוֹרְקִים לוֹ עֵצִים לְבָנָה
אֲבָל אַחֲרֵי שְׁעָה כְּכֹר בְּגֹדֵל שֶׁל צַעַד
עִם כָּל צַעַד הוּא נוֹשֵׁךְ רַעֲב לְהִיּוֹת.

כָּל שְׂמֵחֵשִׁיךְ אֶתָּה מִתְחִיל לְהַבִּין.
עֲקוּבוֹתֶיךָ מְאֻטִּים עַל הַגֶּשֶׁר.

הַלִּילָה הוּא נֶהָר חִיָּה מִתְאַרְכֶּת
לְעַ שֶׁל חוֹשֶׁךְ מֵאָה שְׁנַי נֶחֱשׂ
הַלִּילָה הוּא מִים וְקָר.

עֲכָשׁוּ אֶתָּה מִפְּחִיד
זוֹרֵק לוֹ
עֵצִים, יָד אוֹ אֶהְבֶּה אַחֲרֶיךָ –
לֹא חָשׁוּב. כָּךְ אוֹ כָּךְ עוֹד רָגַע
תִּהְיֶה אֶחָד.

דריאדה

היא מתחילה בין הערבים בעצים
 המתעמקים במהות הצל
 שוליהם עודם גשמיים למחצה
 ירקים כמו הלב.

עכשו היא מקננת בתוך עצמה עמק אל המים
 ענפיה זרועות של צל משרישות אל החשך

הדמדומים כבר האפירו והעינים.
 היא הולכת ושוקעת
 ירכיה מים וקר אדמה שחורה רקבובית
 רק הרף בהק חולף בעלים -
 עינים. רעב.

כפות רגליך שוקעות נפתחות טבורך לחלוחי וצונן
 פניך מרשרשים.

שרשים הם ענפים שנשלחים אל הפנים -

* דריאדה: נימפת עצים

הַשְּׁלָחַן

אֲנִי לֹא בְּעוֹלָם הַנִּכּוֹן, לֹא.
 הַכֹּל יַעֲיִנֵם הָאֲנָשִׁים הַקִּירוֹת גַּם כְּשֶׁהֵן עֲצוּמוֹת
 הֵן זְרוֹת לְטוֹשׁוֹת אֶל פְּנֵי הַזָּרִים
 בְּאוֹר הַגְּפְרִיתִי
 מְנוֹרַת הַקְּרִיאָה נוֹבַחַת

עַל הַדְּפִים הַשּׁוֹקְעִים בַּשְּׁלָחַן

לְחֵי תוֹסֶסֶת מִתַּחַת לְעֵין
 הַמְּאֻפְרָה זְרוּעָה עֲצוּמוֹת וְאֻפֵּר.

מְשִׁיכַת הָעֵט הַבוֹגְדָנִית הַזֹּה
 שְׁשׁוֹרְטֶת אֶת הָעִיר

הַצְּדָה

כְּמוֹ סֶרְטָן

וּמְמַשִּׁיכָה חוֹרְצָת אֶת הָעוֹלָם בְּהִנָּאָה

עַד שׁוֹלְיוֹ שֶׁל הַדָּף

וְעֹכְשׁוֹ גַּם מְעַבֵּר -

מוֹטָב לוֹלֵא נוֹלְדָה. מוֹטָב נוֹלְדָה מִתָּה.

אֲנִי מִתְקַן מֵהַ שְׁאֻפְשֹׁר. זֶה יְכָאֵב.

אֶל תְּבִיט אֶל תִּגַּע בְּתַפְרִים,

לְךָ

רַק עַל בֵּין הַשּׁוֹרוֹת. שֵׁם הַשִּׁיר הַנִּכּוֹן

אֲמֹנֹת

זֶה הָיָה הַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שֶׁל הַבְּרִיאָה –
 מְשִׁיחוֹת מְכֻחָלוּ בּוֹעֵרוֹת נִמְשְׁכוּ
 לְרֹחַב הָאֶפְרָכ־כַּחֲלָחֵל שֶׁל הַשָּׁמַיִם.
 נִפְשׁוּתֵינוּ יִצְאוּ אֶל הָאֵשׁ כְּמוֹ תְּרָקִים יִפְהַפְּיִים
 אֲבָל הַמָּטוֹס – רַק הִלָּאָה, מוֹתַח קוֹו
 וְאֲדִישׁ לְקִטְקִלִיסְמָה הַשְּׁמִימִית
 חֲלַף הַרְחַק מֵעֲלֵיהָ.

עִם שַׁחַר מִתְחַת אֶהֱלִי עֲנָנִים
 טָבֵל אֲמֵן הֵישׁ אֶת מְכֻחָלוֹ בְּאוֹר קְלוֹשׁ
 וּסְתוֹ שְׁלוֹ צִיר בְּשֶׁקֶט לְתוֹךְ צִמְרוֹת עֲצֵי הַדֶּלֶב
 מִתְאִים לָהֶם אֶט־אֵט כְּתָמִים שֶׁל גַּג
 בֵּין מְפָלֵי קִיסוֹס.
 הָאוֹר הָיָה נָקִי מִמַּחְשָׁבוֹת,
 הַמְרָאוֹת – תְּסָרֵי שֵׁם, גְּדוּשֵׁי תְּלוּמוֹת.
 הָעוֹלָם
 בֵּין כְּתָמֵי עוֹלְמוֹת נוֹדְדִים
 עֲלָה לְאֵטוֹ, פֹּה וְשָׁם, בְּעֵינַי.

פֶּאן

שְׁלֵשֶׁת

אפו, הַחֶכֶם הָרִאשׁוֹן, הַחֲצִי אֲנוּשִׁי, יֵשֵׁב בְּשִׁפְיָה מְשֻׁרָבֵב אֶת שְׁפָתָיו מוֹל הַשְּׁעוּרִים שְׁצֻמְחוּ מִגְרָגְרִים שְׁנִפְלוּ מִכְּפוֹ. הוּא חֲטֹט רִגַע בְּאִפּוֹ, נִעֵץ אֶת אֲצָבָעוֹ בְּעַפְרֵי הַלַּח, תָּחַב בְּשִׁקַּע גְּרָגְרוֹ, וְהִמְצִיא אֶת הַחֻקְלָאוֹת. כִּךְ, אוֹמְרִים הַכְּתוּבִים הַעֲתִיקִים, שָׁכַב אִפּוֹ עִם הָאֲדָמָה. בְּהִקְשׁ אֶחָד גָּאֵל אִפּוֹ אֶת הָאָדָם מִחֻשְׁכַּת הַהוֹוָה הַנִּצְחִי, וְהִעֲנִיק לוֹ עֶבֶר וְעֵתִיד; בְּהִקְשׁ אֶחָד לִמַּד אֶת הָאֲנָשִׁים לְהִשְׁתַּוְּקֶק לְמָה שְׁנִעְדָּר. כִּךְ נִכְנַס אִפּוֹ לְמַעְרָתוֹ שֶׁל הַמּוֹת וּמִצָּא בָּהּ אֶת הַתְּרֻבוֹת. עַל כֵּן אוֹמֵר הַפְּתָגְם, 'כָּל מְדַעְיָנוּ כָּלָם – כְּמוֹהֶם כְּכֹנָה אַחַת עַל פְּדֻחָתוֹ שֶׁל אִפּוֹ'.

הָאֲשִׁי, הַחֶכֶם הַשְּׁשִׁי, גָּנַב שְׁעוּרִים, גָּנַב אֶת בְּתוּלִיָּה שֶׁל כְּהֵנֶת הָאֲדָמָה, וְגָנַב אֶת הָאֵשׁ מִלְּבוֹ שֶׁל הַר הַחֲלָמִישׁ. הוּא טָחַן וְאֲבָנִי הַצֹּר בִּידָיו. הוּא לָשׁ אֶת הַכְּהֵנֶת וְאָפָה אֶת הָאֲדָמָה. כִּךְ הִמְצִיא הָאֲשִׁי אֶת הַלְחָם. בְּשִׁעָה אַחַת, אוֹמְרִים הַכְּתוּבִים, גָּנַב הָאֲשִׁי אֶת הָעֵנִי מִן הָעֵשִׂיר וְאֶת הַטְּפָשׁוֹת מִן הַחֶכֶם. עַל כֵּן אוֹמֵר הַפְּתָגְם, 'הָאֲשִׁי כָּאֵן? – פֶּסֶה כִּסְיָד! כָּל עֲשָׂרָנוּ כָּלוּ – כָּאֵין הוּא מוֹל עֲנִיו שֶׁל הָאֲשִׁי'.

גוֹמָה הָעוֹר, הַחֶכֶם הָאֲחַד־עֶשֶׂר, הָיָה הָרִאשׁוֹן שֶׁגָּלָה אֶת הַשִּׁפְיָה. הוּא טָפַח עַל בִּטְנוֹ שֶׁהִשְׁמִיעָה צִלִּיל עֲמוּם, אֶךְ לֹלֵא הוֹעִיל. 'לְחָם!', צָרַח גוֹמָה, עַד שֶׁלְּמָדוֹ הָאֲנָשִׁים אֶת סוֹד הַסִּימָן וְהַמְסָמָן. כִּךְ, אוֹמְרִים הַכְּתוּבִים הַעֲתִיקִים, הִצְבִּיעַ גוֹמָה בְּלִי אֲצָבָע וְרָאָה בְּלִי עֵינָיִם. בְּמִלָּה אַחַת גָּאֵל גוֹמָה אֶת הָאָדָם מִן הַזִּמְן וְהַמְקוֹם, וְהִצְמִיחַ לְרִצּוֹן כְּנַפְיָם. עַל כֵּן אוֹמֵר הַפְּתָגְם, 'כָּל כְּתוּבֵינוּ כָּלָם – כְּמוֹהֶם כְּעֵינָיו שֶׁל גוֹמָה'.

נָאֲנוּ, הַחֶכֶם הַמְּאָה וְשְׁמוֹנָה, הִבִּיט סְבִיבוֹ וְלֹא רָאָה דָּבָר. הוּא הִקְשִׁיב וְלֹא שָׁמַע, מִשֵּׁשׁ וְלֹא חָשׂ מְאוּמָה. עִם נָאֲנוּ, אוֹמְרִים הַכְּתוּבִים, בָּאָה הַגְּאֻלָּה לְעוֹלָם.

תְּפִלַּת אֲוֶרְפָּאוֹס

מָוֶת וְעוֹד מָוֶת חוֹל וְעוֹד חוֹל
עֲמַדְנוּ בַכֶּפֶר, רַעֲבִים לְהִיּוֹת וּכְמוֹ צֶל הָרִים

כְּסִינּוּ אֶת הָעִיר בְּתַמוּנֹת הַשָּׁנָה בְּהִקְיָן.
הִיְתָה אוֹ לֹא הִיְתָה?

זֶר לְגוֹפֵי יָכוֹל וְלֹא יָכוֹל נְסִיתִי אֶת הָאֲוִיר:
כַּמָּה שָׁנִים עוֹד גִּלְךָ בַּחֲלוּת הַמֵּתִים הָאֵלֶּה?

הִהָר נִשְׁקָף כְּמוֹ חֲזוֹן אוֹ תַעֲתוּעַ
חֲלוּת נוֹסְעִים תַּחְתֵּינוּ כְּמוֹ זְכָרוֹן בְּלִי הַתְחַלָּה

וְכָל מְקוֹם –

הוּא כָּל מְקוֹם.

מֵאַיִן בָּאנוּ? הָאֵם הַדֶּרֶךְ עוֹלָה אוֹ יוֹרֶדֶת?
הָאֵם אֶת שֵׁם, מֵאַחֲרֵי מִבְּטֵי? הָאֵם מִבְּטֵי לְפָנֵי עוֹד?

לְבַד חֲצִינוּ אֶת הַבְּצוֹת הַגְּדוֹלוֹת עַל פְּנֵי הַטְּבוּעִים הַנִּמְסִים לְאֶטֶם.
שָׁנִים הֵינּוּ בְּנֵי אֲלֵמוֹת.

בְּעֵלִית הַגַּג, בְּאִמְסִטְרָדִם, רְאִינוּ צַעַר נוֹרָא בַּחֲלוֹן.
כַּמָּה גִלְךָ עוֹד בֵּין מָוֶת לְמָוֶת חוֹל וְחוֹל?

הִיסְטוֹרִיָּה חֲדָשָׁה תָּן לָנוּ מָוֶת חֲדָשׁ תָּן לָנוּ.
אֶת חַיֵּי הַיּוֹם תָּן לָנוּ הַיּוֹם.

כָּאן בְּאֶרֶץ

כָּאן בְּאֶרֶץ הַרְיָקָה בְּזִמְנֵי הַמִּתְקַצֵּר
חַיִּים וְלֹא חַיִּים, מֵתִים וְלֹא מֵתִים
פּוֹסְעִים כְּבָנֵי אֲלֻמוֹת בְּדֶרֶךְ שְׁחֻשְׁכָּה -

לֹא הֵינּוּ וְאֵינָנוּ, וַיְמָה יָכוֹל עוֹד לְהִשְׁפִּיחַ
אֶת הַנּוֹרָא מְכַל?

יּוֹם אֲנַחְנוּ מְשֻׁכְּמִים
לְסֹב לְסֹב בְּעִיר הָאֵין בְּתֵהֱלוּכוֹת הַדִּין

וְכִמוֹ כְּתָמִים עַל עוֹר מִכָּה
עֻקְבוֹתֵינוּ מְשֻׁתְּרָכִים עַל פְּנֵי הָאֶרֶץ מְשֻׁחֲרִים לְאֵט.

שֶׁבַע סִבְנֵי אֶת הָעִיר תּוֹקְעִים בְּגִרְוֹנוֹתֵינוּ
אֶךְ חוֹמוֹתֶיהָ לֹא נִפְלוּ הֵן סוֹכְבוֹת אֶתְנוּ

עַל עוֹד בְּשׁוֹרָה אַחַת בְּלִתִּי מִפְּעֻנַחַת
שְׁבִלֵי לְזֶרַח מִפְּצִיעָה
וּתְלוּיָה שֶׁם מַעֲלִינוּ כְּמוֹ פוֹר שְׁלֵא הִטַּל עֲדִין.

שׁוֹב אֶל-עַל אֵלֶיהָ
צְוֹאֲרָנוּ מִתְקַשֵּׁחַ בְּמִבְטַת הַמִּתְגַּבֵּה
בְּאִישׁוֹנִים שְׁכָבָר נִקְעוּ מְרַקִיעֵי גְבוֹת וּמִצַּח

פְּעוּרִים אֶל הַלְּאָה

שְׁנוּפֶחַ

שֵׁם קָדֵשׁ בְּתוֹךְ קְזוּנוֹ

וּלְרַגְלֵינוּ שׁוֹב פּוֹרֵשׁ עוֹד תְּהוּם שְׁלֹא נִפְעַרְתָּ

תִּבַּת הַדִּים לִילָה.

מֵאַחֲרֵי הַטְּלוּיָזָה עוֹבְרִים דּוֹרוֹת הַשְּׂבֵט:

רוּחוֹת אֲרוֹן כְּבִיסָה נְטוּשׁ

קִלְסֵתֵרֵי אֶלְבוּם תְּמוּנוֹת

וּרְפָאִים שֶׁל בּוֹיָדְעִים;

שׁוֹב וְשׁוֹב הֵם מְצִיָּצִים בְּעֵינֵי נְמֻקָּה דוֹלְגִים מִן הַפְּנוֹת בְּרַגְלֵי מִתְפוֹרְרֵת

וּבִפְנֵי מָלֵא עֶפֶר מִיִּלְלִים בְּלֵי גְרוֹן:

“עוֹד לֹא אֶבְדָּה...”

אַחֲרֵיהֶם חוֹזְרִים בְּלֵנוּ בְּתַחֲנוּן שְׁאִין לוֹ סוֹף

שְׁמַתְגַּלְגַּל כְּמוֹ צַחוּק פְּרוּעַ אִם כִּי בִלְתִּי נִשְׁמַע

– הוּי אֵל דְּהוּי, שְׁשִׁמוּ נִשְׁכַּח תְּחַנְנוּ נָא בְּיוֹם אוֹ לִילָה –

בֵּין הַשְּׂדוֹת וְהַמְזוֹנוֹן וְעַד לְמִזְוֵה הַבַּיִת,

בְּכוֹרֵי גוֹרֵל וְצַעֲרִים לְפַחַד,

דוֹרְכִים אֲנַחְנוּ עַל פְּנֵיהֶם שׁוֹאָה אַחַר שׁוֹאָה

וּמִבְּעַד לְזִגְוִגִית עֵינֵינוּ הַנִּפְעַרְתָּ

תָּרִים אַחַר רְאִי אוֹ מוֹת

בְּתוֹךְ הַשְּׂכָחָה.

תפנית

זמן־מה חלף עד שצפור המות
החלה מפלחת את רחש הלילות.
מעל ארון מתים כהל
אספו דרורים גבבה וקש לזר.

מקוננות שפבר קצרה רוחן
פצחו בנהי מקסים:
גם החפשי מכל אינו
חפשי מהיותו.

עַל שְׁפֵת הַמֶּלֶח

מֵאֲפִילִים שִׁירִים עַל גְּדוֹת הַמָּוֶת.
הַיּוֹם נוֹסַע – מִמְּלָכָה נוֹדֶדֶת –
וְיָם, כְּמוֹ שְׁלִיַת עֲנָק רוֹעֵדֶת
מוֹל יִבְשָׁה נוֹגַע בְּחִלּוֹף.
הַזְמַן הוּא בּוֹר יֶשֶׁן. הַשִּׁיר הוֹלֵךְ בּוֹ וְאֶפֶל.
סְבִיבוֹ שׁוֹב תְּסַפְּרֶנָּה שְׁנוֹת הַמָּוֶת
כְּמוֹ פְּסִי לֶבֶן בְּעֶרְפֶּל.

עֲלֵעוּל

בְּמִסָּע שְׁלֵא נִגְמַר יֵשׁ וְאֵין כְּמוֹ גְּלִים
מְגִיעִים לֹא מְגִיעִים -

וְאֵיפֹה אָנִי?

אֵין לִי פֶה וְלֹא פָּנִים רַק גְּעֻגוּעַ וּמְדַבֵּר.

תַּן לִי עֵין לְגֵרֶשׁ אֶת הַשֶּׁכֶל אֶל הָאֵשׁ -
מִי הֵייתִי לֹא זֹכֵר אֵין מְחַר לִי רַק עֲכָשׁוּ
רַק אֶתָּה כְּמוֹ כּוֹכֵב -

וְאֵנִי כְּמוֹ צֶלַע עוֹבֵר
עַד שְׁבַמְזָרַח תִּזְרַח בְּעוֹלָם צְלָלִים אָפֵר
עַד שְׁכֵמוֹ הַכְּפוֹר אָמַס שְׁאֶשְׂרֶף בְּתוֹךְ הָאוֹר
לְחֹזֵר אֶלֶיךָ, סָח
שְׁכָבֵר פֶּה אָנִי.

תַּן לִי עֵין לְחַדָּשׁ זְכוֹרֹן שְׁלֵא נִמְחָה
מִן הַנֶּפֶשׁ שֶׁהִלְכָה אֶת כָּל הַמְדַבֵּר אֶתָּךְ -
מִן הַמַּיִם אֶל הָאֵשׁ.

מִי הֵייתִי - לֹא זֹכֵר, עַל גִּמְלֵי אָנִי נוֹדֵד
וְיָרַח לִי לְעֵד שְׁאֵם הוּא יִפֹּל וְנִמַּת -
אֶת פָּנֵי אָנִי קוֹבֵר בֵּין הַחֹל לְבֵין הַחֹל.

תַּן לִי עֵין לְגֵרֶשׁ אֶת הַשֶּׁכֶל אֶל הָאֵשׁ
וּבְאֶמְצַע מַה שֵּׁיֵשׁ רִיק לְרִקְדָּה כְּמוֹ עֲלֵעוּל
עַד שְׁפֵה אָפֵל כְּמוֹ צֶלַע.

תֵּן לְשִׁתּוֹת מִן הַבָּאָר לְצִמָּא שִׁישָׁאָר
כְּמוֹ זְכוּרֵי בּוֹעֵר אֲחֵרֵינוּ לְצִלְצֵל
שֶׁהַעֲדָר מִתְקַרֵּב וְהַעֲרֵב שׁוֹב יוֹרֵד
כְּמוֹ הַתֵּינֹק לְשֵׁד, כְּשֶׁהַכֵּל הוֹפֵף אֶחָד
כְּשֶׁחֲשָׁף שׁוֹב עׂוֹטֵף אֶת הָאֵהָל וְהַלֵּב
וְאִז גַּם אֲנִי חוֹזֵר –
צִלִּיל שֶׁאֵין לוֹ הַתְּחַלָּה
שִׁיר בְּלִי סוּף, בְּלִי אֵף מְלָה:

מִי הֵייתָם, לֹא זוֹכֵר – רַק גְּעִגּוּעַ וּמְדַבֵּר.
אֵין מְחַר לִי, רַק עֲכָשׁוּ אֵין לִי קִבְרִי, רַק כּוֹכֵב
וּמִשָּׁם כְּמוֹ רֵעֵב אֶל הַלֵּב שֶׁלֹּא נִגְמַר
אֲנִי בָּא
וְכֵאֵן נִשְׁבֵּר
יֵשׁ וְאֵין, כְּמוֹ גְּלִים.
אִם אֵין אֲנִי לִי מִי בְּפָנַי?
רַק גְּעִגּוּעַ וּמְדַבֵּר.

הזֶר

הוא מתעורר על חול לווהט בין קיר לבין כפר.
מולו השירה עוצרת כמו מול זכרון נשכח:

האם הוא רק סימן על דרך? האם הוא שלט או יומן?
האם הניחו פה אותו על צמת משלש לרגע או לעד?

הגופה שהתקשתה לא מתה;
הנה, הוא לא לבד. בני בלי צל ובבואה

נושאים אותו להשרף
בערמת עצי בער, גללים ונסף שמן מתחת גל פרחים.

האם זה איש או דג?
האם יחיה או יעבר עם הנושאים אותו לקבר?

ידיו, רגליו וצוארו קבועים בתנוחתם, בצעד האחד, הזיה
שבו פסע מעבר למבט ונעלם בתוך צלו.

זימיו קפאו בנשימה האחרונה. צלו, צהב
גותר מאחוריו, מוטל כמו גלימת נזיר שהתרוקנה מתכן

מדרך לקל עובר ושב על פני מהמורות הדרך
העוברת בין בקתות ודוכני רוכלים.

הצל, הדמות, הלבוש – נקבעו בכבואה
שנצרכה כמו צלם אש בעיני אהב,

נְבֻטָת מְעוֹלִים מֵרָאָה בְּקִיר הַבַּיִת
וּבְרֻצָּד יִצְוֹרֵי שְׁלוּלִית בֵּין גֶּשֶׁם לְבֵין אֹר.
עֲכָשׁוּ בְדַמּוֹת בְּלֵי גוֹף הוּא מִתְעוֹרֵר בֵּין יְדֵיהֶם
נִשְׂאָ כְמוֹ שֶׁלֵּל. הַהֲלֹיָה פּוֹסַעַת

בְּתוֹךְ הַשְּׁקֵט הָאֵטִי כְמוֹ בְּנוֹזֵל סְמִיךְ, נִקְרָשׁ.
הַמְקוֹנְנוֹת אֵינָן נִרְאוֹת אֲבָל קוֹלָן עוֹלָה בְּנְהִי אַהוּי! אַהוּי! אַהוּי!
קָהַל מְזַמְנִים שְׁקוּעִים וְלֹא גְזוֹרִים עַד תָּם מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ,
נִשְׂרָכִים אֲחֲרֵיהֶם כְּמוֹ שֶׁבַל צֵל אֶרֶץ אוֹ קֶצֶף
שְׁמֹלָה תְּנוּעַת סְרָטָן עַל חוֹף. גַּעֲזוֹר מְנִיחַ אֶת רִגְלָיו
עַל קַרְקַע שְׁלֹא שִׁיעַר שְׁגָם הַפַּעַם לֹא זָכַר,

הוּא מְנַסֶּה תְּנוּעָה
כְּמוֹ עִגָל שֶׁנֹּצֵב לְרֵאשׁוֹנָה עַל אֲרֵבַע.

נוֹשְׂאֵי הַגּוֹף כְּבָר נִרְתָּעִים מִמֶּנּוּ אִף שֶׁשׁוּם נִיעַ לֹא נִרְאָה לְעֵין הַנְּחַפְזוֹת
אֲלֹא זוֹחֵל בְּאֵיבָרִים כְּמוֹ צְמִיחַת עֵנֶף.

הוּא נִעְזָב עַל חוֹל בְּתוֹךְ כְּפָר, מוֹל קִיר
וּבְחֻלְף עֵדֶן הוּא לְבִסּוֹף נֹצֵב;

צֵלוֹ גָּדַל עַל פְּנֵי הַכֶּתֶל נִפְעָר עַל הַכְּפָר כְּמוֹ לַעַ
מוֹשֶׁף אֲלֵיוֹ מַעַל אֶת אֲבָרֵי הַהֶעָדָר שׁוֹלַח אֶת יָדָיו אֶל כָּל הַמְּאַחֵר.

עֲכָשׁוּ כְּשֶׁהוּא נִזְכָּר הוּא מְהִסֵּס לְגַעַת בְּמָה שֶׁהֵבִיאוּ לְכָאן –
בְּגֹדֵל שְׁמֵמָנוּ נִפְל כְּמוֹ מַחְשָׁבָה אַחַת.

לֹאטְ הוּא מְשִׁתְּחַרֵּר מֵעֲוִיֹת הַמִּנּוֹת;
לֹאטְ הוּא מְסַתֵּפֵל אֶל בְּבוּאָה וְצֵל שְׁמֵאֲחֹר הַשְּׂאִיר:

אִשָּׁה וְשְׁתֵי בָנוֹת יֶלֶד בֶּן חָמֵשׁ
וְאִם זָקְנָה שְׁעוֹד עוֹמֶדֶת כְּמוֹ הַדָּ שֶׁשָּׁב לְקוֹל

עַל גֶּרֶת נָהָר

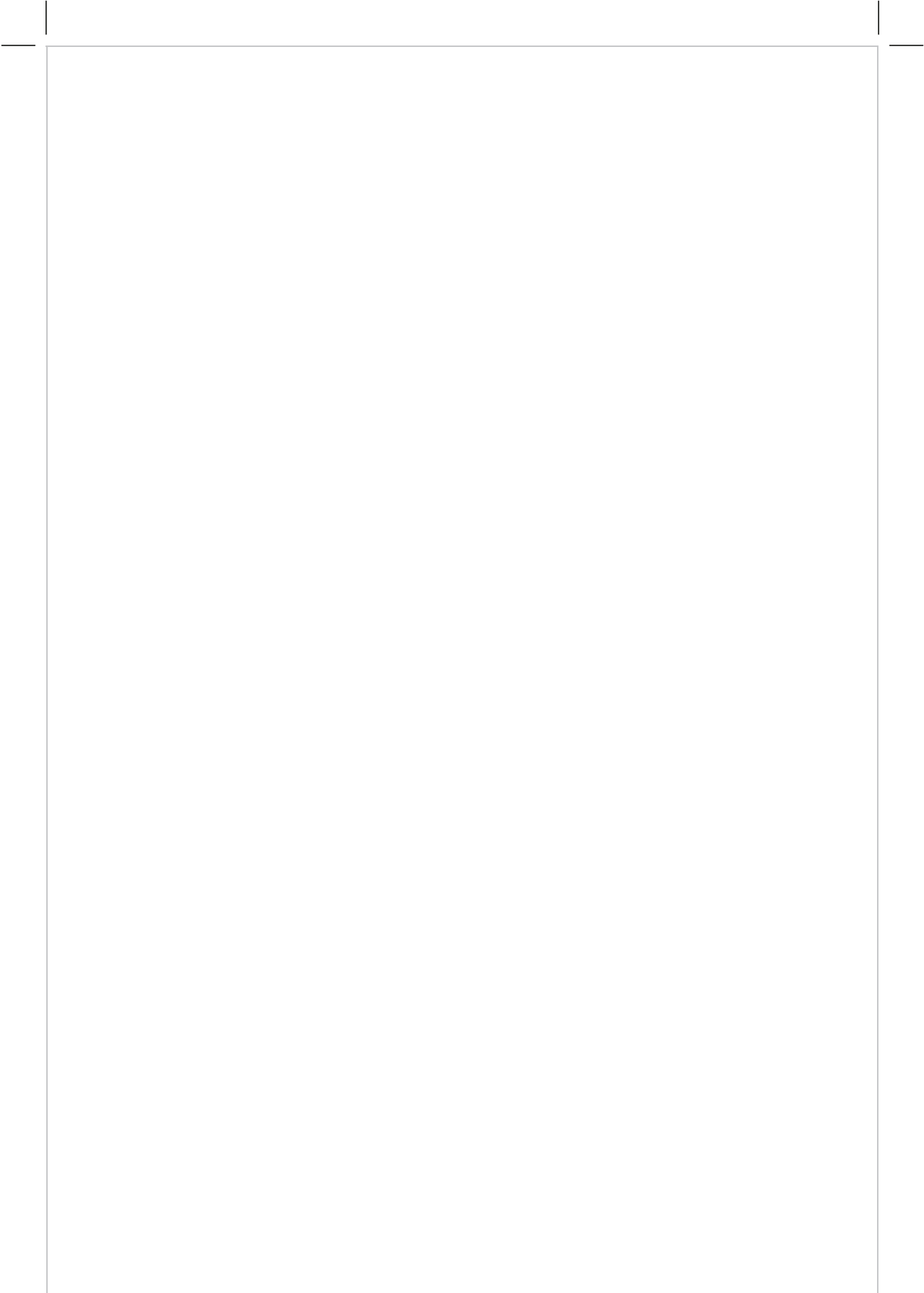
שָׁבוּ נְזֵרָה הָאֶפֶר.

בֵּית

שָׁב הַבַּיִת וְעָמַד – יָמָה, קִדְמָה, שְׂמָאל, יָמִין
וְאָדָם בָּא וְעָמַד בּוֹ: אֵל מוֹל תּוֹךְ, בּוֹרָא מוֹל פֶּשֶׁר.

מִי אָמַר וְכֵן הָיָה? מִי טָפַל מוֹכֵן עַל אָבִין?
מִי שָׁם שָׁם בְּשֵׁמִי אֵינְסוּף? מָה חָסֵר? לָמָּה קָנָה?

בְּלֵי פָנִים כּוֹנֵן הַלְלִיָּה אֶת פְּרִפּוֹר הַדָּג בְּקָרֶס.

הַמְּבוּן

הפתוי

זֶה הִיָּה הַפְּתוּי :
לְחַכֵּךְ אֶת הָאָנִי כְּנֶגֶד הָאִתָּה,
אֶת מַחְשְׁבֵתָנוּ כְּנֶגֶד תְּמוּנוֹתֶיהָ.
לְחוּשׁ.

שָׁם, אִתָּה זוֹכֵר, הֵיִינוּ כְּבָר קָדָם,
בְּלִי אִם וּבְלִי אָב, בְּלִי טְבוּר,
מְסַמְנִים רַק בַּחֲתוּף הָרֵאשׁוֹן.
חֲפֵשִׁים מְכַבֵּד, מְמַדָּה, מְכַלֶּה,
נִדְדָנוּ זֶה בְּזֶה, חֲלָמָנוּ עוֹלָמוֹת,
חֵיִינוּ.

אֲבָל הַהַמּוֹר הִיָּה נְמוּף מְדִי,
הַסְכוּן – רַק מְשֻׁחָק.
הַתְּשׁוּקָה הִיָּתָה מַעֲשָׂה,
שָׁלֵם בֶּן רְגַע.
כָּכָה (זוֹכֵר ?) הִגְעָנוּ גַם הֵנָּה :
בַּתְּשׁוּקָה אַחַת,
בְּמַבְט.

וְעַכְשָׁו אֲנַחְנוּ פֹה, בְּאֵוִיר הַצְּמִיג,
מְשֻׁפְּשָׁפִים אֶת זֶה פְּנִימָה, בְּקִשֵׁי –
כָּל תְּחוּשָׁה וְתַחוּשָׁה, כָּל מְפָגֵשׁ.
שְׂמֻשׁוֹתֵינוּ זוֹרְחוֹת וְשׁוֹקְעוֹת,
עוֹלָמֵינוּ מְזַדְקָנִים.

אָבֵל הַנֶּה,
פְּתָאם אַנְחָנוּ מוֹצְאִים
קִמֵּט חֲדָשׁ בְּנֶפֶשׁ,
וְזֶה – אֲמַתִּי. זֶה מִמֶּשׁ.
סוֹף סוֹף אַנְחָנוּ יְכוּלִים
לְאֵבֵד, לְהִרְס. סוֹף סוֹף
אַנְחָנוּ חַיִּים.
לְרַגֵּעַ אַנְחָנוּ יְכוּלִים
אֶפְלוּ לְמוֹת.

* בבית הגדול

בבית הגדול / עמק פנימה בלבירינת החדרים / היא יושבת
על מטתה מהרהרת. / האם היא זוכרת?
תמונות ממקום אחר, שם בחוץ / מופיעות בה - / מדרונות ירקים /
כבשים, בתי חמר / חומות טיט שרוף / מעגלות היטב. / היכן זה
היה? / האם היו אלה חזיה? / חזיה שלה? / עכשו / מתאמצת לזכר
עוד יותר / היא רואה את עצמה / ילדה משחקת / ליד נחל של
כפר - / תמונות מבזיקות: / מים, עלוה, פנים, / אמא?
כאן, זה ברור / היא לגמרי לבד. / רק המטה, השומר / הקירות
החשופים. / אפשר לשחד אותו? / - אין לה במה, מלבד בגופה /
אבל הוא שיק לשליט / שאין יצור שיעז / - גם אם הוא רוצה רק
למות - / להמרות את פיו. / ומה הוא רוצה ממנה? / אפלו גוף
אין לו. / הוא כאב חשמלי / שפולח / שיודע אותה / ומתחת לגלי
מגעו העוברים בה / כל תא / כל מחשבה / הם מיתרים של כאב.
האם / דרך המסדרונות המתפתלים לכלי סוף / אכן ברה עם
השומר החוצה? / האם מצאה את דרכה מבעד / למבוך התמונות?
/ היא לא מצליחה / לזכר / האם הייתה האשה ההיא, / האם כל זה
קרה / אי פעם / בבית הגדול / עמק / פנימה.

בְּחֵרָה **

היא היתה זמרת ברים / והיא המשיכה לשיר / גם בעיר הכבושה /
לבד / בלי דבר שיגן עליה / מלבד תשוקתו. / עכשו, בפעם
האחרונה / היא יושבת ומסתכלת / במראה האובאלית בחדרה
הקטן / שם מסרה לראשונה / תמורת הגנה ומזון / את גופה
לרצונו. / אבל אחר כך - למדה לאהב / את פניו הנאים, חסרי
המבע / את מדיו הנאציים / אפלו את מגעו / המימי, הצונן.
כשהיא נכנסת להריון / הוא ממלמל משהו בארסיות / על הזונה
הסתגנית. / היא באה אליו, מרחפת / הלומת משמעות, רוויה
בחייה / פוסעת ברחובות בודפשט האפרים / לקצב הדפק של
שני הלכבות; / אבל הוא / לא מוכן לשמע כלום / מכריח אותה
להפיל / גם משלים / ומודא.

למרות שכל-כך רצתה את התינוק הזה / כל-כך כמיהה / לאות
האהבה הזה / האחד, / למותרות של בעלות / על חיים של ממש /
לדאג, לטפח - / אבל מי היתה מעזה, / מעלה בדעתה / להמרות
את פיו?

כן, היא היתה ממש מפחדת - / אבל רק עד שנגמר / כשבחזרה
בבית / כאיבה וריקה מחיים וממות / לא נותר בה פחד ולא תקנה /
להגן עליה מלא-לרצות / לדאג / לשום חיים.

* עֵינִים

במאה ה-4 לפני הספירה / הוא מתמנה להיות / המפקד החדש של
 המשמר: / שריון, קסדה, חרב, שרביט - / הוא המפקד / והיא /
 מתיימת. / אה! שומרי המקדש! / צופים למרחוק! / אבל אף פעם
 לא רואים / את הכהנת הצעירה / בוערת / בפנים המקדש, באש
 התמיד / אותה היא שומרת. / אף היא / בתולה קדושה שכמותה /
 בוערת ורואה: / אותו. / וזה מתוק / ופראי / מתוק מכל סוד /
 מתוק במתיקות של חליל הקדש!

כשהשערורייה מתגלה / - היתה זו זקנה אחת, שמוכרת צלמיות
 (הגורל יכול להיות כה מעליב!) - / היא גורמת להמון להאמין /
 שהיא נכבשה חללה נשדדה מבתוליה / בכח גס. / ובאמת / מה
 יכלה לעשות? / ירכיה / עדין רועדות. / הוא היה פלו דלק / פלו
 נשק / מטל בידי האלים / אל להבת בשרה. / וגם הוא / פראוי לו /
 בוער עכשו באש הקדושה / בוער כמו עש / בחבוקה הלא-שוכף /
 בענג-כאב של / הרגע ההוא / הנצחי.

אבל אחר כך / לאט / הרבה יותר לאט / הוא בוער / בכפר העיר: /
 עינים סביבו / מחטים מלבנות / אינסוף עינים נוצצות מול האש; /
 אף ביניהן / ברגע / הוא מוצא את שלה. / פרפרים מכסים את
 זרועותיו / נמלי אש / במעלה ירכיו. / והוא מביט כמהפנט / רועד
 מנוכחות / מתגעש ועולה מתוך הבערה: / אל ופושע / מאהב
 להשחית / אשם בכל אשמה וגורל.

גלים **

אחר כף / כשמונים שנה אחר כף / הם חוזרים.
על חוף אנטולי שכוּח־אל / בכפר קטן / מרפּש וקֶשֶׁה יום / במקום
שְׁהֶאֱנָשִׁים / בקשי מדברים - / זוהי אמא שלה שְׁמַגְלָה שְׁ /
היא הרה.
שחר עולה / שמי ארגמן / גלים באים ובאים / עוד שמש נולדת. /
והיא / רק בת חמש-עשרה, / אבל החק / עתיק בזמן / וזמן - כבר
אין עוד.
וגם הוא שם / קרוב לגופו העברי / עודו מרחף באויר האפר / סביב
גופה / שסובב אותו / כשהוא נכנס אליו עכשו / לגמרי נכנס אליו /
כשהם מכים ומכים / חזק על בטנה / במקלות העבים.
הוא שומע את העולם / צליל קונכייות ללא סוף / גלים / באים
ובאים -
והנה הוא שוב, מרחף / מעל גופתה המדוממת / מעל בשרו העברי /
המטל בין רגליה / כשעכשו באמת / זה נגמר.

הפַעַם הוּא נוֹלָד

הוא נוֹלָד / בְּבִרְכַת אֱלִי הָעִיר / בְּהִיר, מְעַדָּן, אֲצִילִי; / דִּי גָאָה,
 מְפַנֵּק, / אֲבָל כֵּן. / הוּא כֵּן, זֶה נִכּוֹן / אֲבָל שׁוֹמֵר שְׁתִּיקְתּוֹ – / לֹא
 עָלָיו / עַל מְאָהָבוּ בְעַל עוֹר הַזֵּית – / לֹא, / הָרִי הַפֶּל יוֹדְעִים /
 מִתְלוֹצְצִים עָלָיו / אִיךְ הוּא מְגַלַּח אֶת זָקְנוֹ / אִיךְ הוּא שׁוֹתֵה בְּכָל
 מְרוֹחַ / עִם הַמְצָרִי הַפְתִּיךְ הַהוּא – / תִּרְאוּ אוֹתוֹ / כְּלוֹ כְרוּף עָלָיו /
 מְטַפֵּס / עַל רַעְדוֹ שְׁלוֹ / כְּמוֹ שָׂרָף עַל עֵץ. / אֲבָל לֹא אֶת הָאֲהָבָה
 הַזֹּאת / הוּא שׁוֹמֵר אַחַר דְּלִתִּים / אֲלֵא אֶת הָאֲחֶרֶת / שְׁאוֹתָהּ
 הוּא עוֹבֵד בְּזֹאת, הַגְּלוּיָהּ: / אֶת הָאֵלֶּה הַהֵיא / הַבְּרָבְרִית / אֲלֵתוֹ
 הַיְחִידָה / הָאֵם הַרוֹצַחַת / הַמוֹשְׁלֶת עַל קְצוֹת עֲצָבִיו הַבוֹעֲרִים /
 וְעַל הַכַּח הַמְדַמָּה / שְׂבִגְנִים בְּגוֹפּוֹ. / כְּמָה אֶהֱבֵ אוֹתָהּ / כְּשֶׁעֲטָתָהּ
 אֶת מִסַּכַּת הַזָּדוֹן / כְּשֶׁהִיָּתָה סוֹעֶדֶת בְּלִילָה מִבְּשָׂרוֹ! / בְּחֻדְרֵי חֻדְרִים /
 בְּיִרְכַתִּי רֹאשׁוֹ / עֵינָיו, שְׂפָתָיו / פְּעוֹרוֹת אֲלֵיהֶּ: / כָּאֵן הוּא שׁוֹתֵה דָם
 וְדָבֶשׁ, / מִרְמָתוֹק / מְוִרִידָיו.

אֱלִי הָעִיר לֹא יוֹדְעִים דְּבַר / אֲנָשִׁים / לֹא רוֹאִים / מְבִיטִים /
 בְּתִשׁוּקָתוֹ הַפְּרָאִית / מִסְתוֹדְדִים בְּלִי לְהִבִּין / שְׁהִיא רַק הָרֹאשׁוֹנָה /
 בֵּין טַקְסֵי הַפְּלִחָן. / וּבְאֵמַת הִיא יָכוֹל / לְשַׁתֵּק לְעוֹלָם / אֲבָל לִילָה
 אַחַד בְּבֵית הַיִּין / מְאָהָבוֹ, שְׁתוּי / לוֹעֵג לוֹ עָלֶיהָ / וְהוּא / מְנַפֵּץ אֶת
 הַכּוֹס / אֶל רִצְפַת חִלּוּמוֹ – / וּבְכַת אַחַת נוֹטֵשׁ / אֶת הַכֵּל: / לְעִזְאֹזֶל
 אַתָּךְ / וְלְעִזְאֹזֶל עִם הָעִיר הַזֹּאת!

אֲחוּז בְּגוֹרְלוֹ / בְּמַחְשְׁבָהּ הָאֲחַת / הוּא מְשׁוֹטֵט לְבָדוֹ / בְּאַרְצוֹת
 הַפְּרָא / מְחַפֵּשׁ בְּכָל מְקוֹם / כְּבָר שְׁנַיִם / אַחֲרֵיהֶּ. / הַלָּא הַלָּא /
 מְשָׂרָף אֶת רַגְלָיו כְּמוֹ פּוֹסֵעַ בְּבִץ / לְאֵט / יוֹתֵר לְאֵט / הוֹלֵךְ וְנִחַלֵּשׁ /
 אֶדְ שׁוֹב מְקִיץ בְּחִלּוֹם / שׁוֹב מְשִׁיט תְּנוּעָתוֹ – / כְּמוֹבִיל מִיָּן וְלֵס /
 בְּמַעֲלָה שְׂבִיל הָהָר.

וּכְשֶׁלְבַסּוֹף הֵם לוֹכְדִים אוֹתוֹ - / עוֹבְדֵי הָאֵם, / בְּנֵי צָפוֹן פְּרָאִיִּים -
/ כְּשֶׁהֵם מְבַעֲרִים אֶת הָאֵשׁ / בְּמוֹקֵד לְקָרְבָן / הוּא לֹא חֵשׁ בְּכֶאֱב /
רַק בְּנַפְשׁוֹ הַנִּשְׁאֵת - / אֶקְסִטְזָה בְּלִי יָשׁ / שֶׁהִגִּיעָה הַבֵּיתָה. /
בְּחוּשָׁיו נִטְבָּע רַק / הֶרִיחַ הַמֶּתוּק / בְּשֵׁר אָדָם נִצְלָה / בְּעוֹדוֹ צוֹפָה /
בְּדַבְּקוֹת וְזוּעָה / בְּגוּפוֹ, בְּפִנְיָהֶם, בְּנוֹף הַשּׁוֹקֵעַ: / הַפְּעַם / הוּא נוֹלֵד.

מְנוּחַ

אַלֶּף שָׁנִים הַתְּהַלְכָתִי כָּאֵן,
יוֹמָם וְהַלָּאָה הִרְחַקְתִּי נְדוּד.
מִמְדַּבְּרִיּוֹת אֶתְיוֹפְיָה עַד אֲרָצוֹת הַהִיפּוֹרְבוֹרִיאִים
מִחוּפֵי אֵיבָרְיָה עַד אֵי הַמְזוּרַח
עֲשִׂיתִי דְרָכַי בֵּין מְרֵאוֹת הַחֲלוּם.

בְּחֲצֵרוֹת אָבְלוֹן נְטִיתִי לְלוֹן,
בְּאֵהְלֵי הַחֶאֶן הַיִּיתִי אוֹרַח,
בְּלִילוֹת חֲשׂוּכֵי מְנוּחַ שׁוֹטְטָתִי
בְּעִירוֹ שֶׁל קִיסַר הַשָּׁמַיִם.
בְּשִׁבְלֵי אֲרָרְט וְאוֹלִימְפּוֹס טַפְסָתִי,
עֲלִיתִי לְמִכָּה, וְרִנָּאִסִי, יְרוּשָׁלַיִם.

מִחוּמוֹת בִּיזְנִטִיּוֹן, מִצָּרִיחֵי גִרְנָדָה
עַד קִצְוֵי הָעֵינַן הָאֲרֻכָּתִי מִבֶּט:
רַק מְרֵאִית אַחַת,
וְלוֹ לְבִיעֶף,
בְּקִשְׁתִּי – וְאֵין.

אַלֶּף שָׁנִים הַתְּהַלְכָתִי כָּאֵן,
יָמִים וְיָמִים הַפְּלִיגוֹ עֵינִי;
עֵיפָתִי זֶה כָּבֵר, סְבִיב אֲרָץ וְיָמִים
סוֹבְבִים הַחַיִּים, אֵין הֶרֶף.

על משכבי בלילות חפשתי אֵיךָ,
תועה, אוֹבֵד, קִרְבָּתִי מְאֹד.
כְּפִסֵּעַ מְמַנֶּה, כְּצֹלֵה אַחֲרֵיָהּ,
לֹא נִחַתִּי מִסֵּב עַל פְּתַחֵי הַמְּרָאוֹת.
לְשֵׁם וְהִלָּאָה – לֹא כָּאֵן, לֹא כָּאֵן –
לְשֵׁם וְהִלָּאָה.
לֹא כָּאֵן.

* מְזִבַּח

הם נִתְּנוּ לָהּ רַק כַּפִּית / וְתוֹף רָגַע הִיא הִיְתָה / בְּעוֹלָם הָאֱלֹהִים. /
 הָאֱלֹהִים לֹא הִיְתָה / רַעֲיָה לְשׁוֹם אִישׁ / אִף אִשָּׁה לְכָל גִּבּוֹר; / לֹא /
 הִיא לֹא תִדַע כִּמָּה – / חֲסֵרֵי פָּנִים / עוֹבְדֵי הָאֱלֹהִים / בָּאִים וְהוֹלְכִים. /
 הִיא צוֹפָה בְּגוֹפָה / מִתְקַרֵּת הַמְקַדֵּשׁ / מִתְפַּתֵּל / כְּלוֹ קִצּוֹת עֲצָבִים /
 וְעוֹרָה הַשְּׁחוֹר מִבְּהִיק / מִזְעָה וְשֶׁמֶן. / כָּל מַחְשָׁבָה חֲדָלָה / רוּחָה
 מִסְתַּחֲרֶרֶת / טְעוֹנָה מְלֶהְכִיל בְּעֶנְג הַמְכָלָה.
 הִיא נִבְחָרָה מִכָּלֵן. / בְּעוֹדָה יִלְדָה לְמָדוּ אוֹתָהּ הַכְּהֻנִּים: / הַגּוֹף /
 הוּא הַמְזִבַּח.

הַפְּלוּב **

אַחֲרֵי שְׁלֹשֶׁת-אַלְפִים שָׁנָה כְּמַעַט / לְמַרְגְּלוֹת הַהִימָלְיָה / הִיא גָּבֵר
צָעִיר / זָרִיז אִיבָרִים / עַם אִשָּׁה חְרוּצָה שְׁבָרֵק בְּעֵינֶיהָ, / שְׁנֵי בָּנִים /
וּבֵת. / הוּא הָיָה בֶּן עֶשְׂרִים וּמֵשֶׁהוּ / כְּשִׁבְנָה / אֶת הַפְּלוּב הַהוּא /
מֵעֵץ וּנְצָרִים / סָבִיב עֲצָמוֹ, כְּמוֹ גֶלֶם / עַל מְדְרוֹן הַהָר. / מֵעוֹלָם לֹא
דִּבֵּר שׁוֹב / כִּף שְׂאֵף-אֶחָד / לֹא יָדַע לָמָּה; / עֲכָשׁוּ / מִשְׁהִיָּה לְקִדּוּשׁ
מִתְבּוֹדָד / הֵם פְּשוּט הָיוּ בָּאִים / מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ / לְהִבְיֵא לוֹ
בְּלִי אִמָּר / קֶצֶת אֲרֹז לְבִרְכָה. / אִשְׁתּוֹ גַּם הִיא / הַמְּשִׁיכָה לְבוֹא /
יוֹם אַחֵר יוֹם / שָׁנָה אַחֵר שָׁנָה / אֲלֻמָּנָה נוֹבְלָת / שֶׁל מִתְּחִי /
קִדּוּשׁ.

עֶשֶׂר שָׁנוֹת תְּעַנִּית / מִכָּל נֹחֹת וְכָל עֲנָג / הוּא צָם וְצָפָה /
אֵף לֹא מִצָּא שׁוֹם חֶפֶשׁ. / לְבִסוּף / יוֹם אֶחָד / הוּא מְשַׁפֵּיל אֶת מִבְטוֹ
אֶל גּוֹפּוֹ דְמוִי הַשֶּׁלֶד / הִרְחֵק לְמִטָּה / בְּכִלּוּב הַזְעִיר: / עֲצָמוֹת עֵץ
וּנְצָרִים / וּמַעֲבֵר לְהֵן / בְּמַעֲלֵה הַשְּׁבִיל / הוּא רוֹאֶה אֶת אִשְׁתּוֹ
מִטְּפֹסֶת לְבִדָּה / וּבְאֲזִנָּיו מְהַדְהֶדֶת / זַעֲקָתוֹ שְׁלוֹ / חֲסֶרֶת קוֹל,
אִמָּה / מִמְּלֶאֶת אֶת הָעֵמֶק, / מֵאַחֲרָיו / כְּשֶׁהוּא עוֹזֵב.

*** הפרות לחכו

הוא חזר לזה / ממש לפני המלחמה בלואיזיאנה / וגדל שם להיות /
נערה ערנית, זהבה ודקה. / היא מגיעה לפרקה / וכבר מדברים בה
נכבדות - / אביו הוא החואי / הכי עשיר בסביבה / וגם הוריה /
רוצים. / הוא נעים, עצור, / נימוסיו משלמים / והוא עומד לרשת /
את הארץ הזאת.

הם כבר מארסים כשמופיע / הסרן ההוא, הגבוה / נשא על סוסו
ומדיו בזהקים / עם הדרבנות והחרב והעינים / הנוצצות. / בסעדת
הערב / בבית הוריה / הוא אבירי ומעדן / אף לא יכול להסתיר /
מעורה הבוחן / את האש המתלקחת בו / כשהוא מספר עם התה /
על הקרבות בתזית.

היא מתאהבת בו / או שמא / בתשוקתה שלה; / הסוסים בארנה /
שקטים דים / לא לעורר חשד / כשהיא עולה בסערה / גופה מפשט
בענג הפראי, / רוחה מסתחררת / טעונה מלהכיל.
למתרת עם שחר / רכב להצטרף אל הגדוד בתזית. / הקרבות
היו עזים / כף ספרו בתתנה / למרות שאיש לא ידע / שום דבר
לאשורו. / שנים / אטיות / חלפו בלי שני; / הפרות לחכו / מזריחה
עד שקיעה.

היא / המשיכה לחיות עם בעלה השותק / בבית החניה רחב
הידים / נעולה בנשואיה כמו נזירה במנזר / אלמנה נובלת /
על קבר זכרונה. / כן / היא ידעה שהוא ידע / בעצמה ספרה לו /
אבל הוא - / לא אמר דבר, / ואיש לא אמר / כשהלכה וכלתה /
בעודה בוערת, / גופה מזבח / זכרונה אש.

מְחַמֵּד

מְבִיט בּוֹ: חֲזָה שֶׁל זְכוֹנוֹת שׁוֹרֵד עֲרֵמוּמִי
פּוֹסֵעַ מְרַחֵחַ סְכוּן, טָרֶף, חוֹשְׁנִיּוֹת, מְרַחֵב.

אֲנִי נִכְנָס – וְהוּא שְׁלִי. יוֹצֵא – וְשׁוֹב
מוֹצִיא אוֹתוֹ לְחֶפְשִׁי.

מִחְשָׁבָה שְׁלִי אֵיךְ הָיִית לְבָשֶׁר?
חֵי־מְחַמֵּד שְׁלִי בּוֹא גֵלֶף הַחֹצְצָה –

אֲנִי נוֹתֵן לוֹ קֶצֶת אֶכֶל קֶפֶה, סִיגָרָה
מוֹצִיא אוֹתוֹ לְטִיּוֹל בְּמוֹרֵד הַגְּבָעָה,

זוֹרֵק לוֹ מֵה שְׁזוֹרֵק פְּעַם כָּאֵב פְּעַם עֲנָג
כְּמוֹ עָצָם לְכֹלֵב תָּאֵב לְצִיד.

הוּא מוֹשֵׁף תְּזוּק אָבֵל אֲנִי
אֵל רַב־אֲנִיִּים, בְּזַבְזֵן גּוֹפִים מוֹעֵד

מִפְתַּח לְאֵבֵד גַּם אֵת הָאֶחָד הַזֶּה –
וְאוֹחֵז בּוֹ בְּרִצּוּעָה, אוֹחֵז בּוֹ וְאוֹחֵז,

אוֹחֵז עַד שְׁאֲחֹז וְנִכְנָס וְהוּא שְׁלִי –
וְהֵנָּה אֲנִי שׁוֹב, לְבוֹשׁ בְּבָשֶׁר,

פּוֹקֵד כְּמוֹ רוּחַ
אֵת יַעֲרוֹת הַזְּכָרוֹן.

* נוֹצֵץ

הוא צָנָה לְהִלָּחֵם. / כְּנָגֵד כָּל הַסְּפוּיִים / עַד לַחֲלֵל הָאֲחֵרוֹן / לְהַחְזִיק
 בְּעִמְדָה / עַל הַשָּׁבִיל אֶל הָעִיר. / כָּל הַיּוֹם נִלְחַם / עָמַל בְּהַרְג /
 עַד שְׂאוּיָבִיו הִפְכוּ חֲסָרֵי פָּנִים / וּזְרוּעוֹתָיו בָּעָרוֹ / כָּאֵלוֹ לֵשׁ שֶׁמֶשׁ
 בְּכַפּוֹת חֲשׂוּפוֹת. / מְעַטִּים שָׁרְדוּ אֶת הַיּוֹם – / וּבִלְבוֹ הַכּוֹאֵב /
 הוֹדָה לָהֶם עַל כָּךְ.

רַק לְמַחֲרַת / בְּשׂוֹבוֹ אֶל הָעִיר / מְנַצֵּחַ עֲטוּר, מְרַעֵף תְּהִלָּה / כְּשֶׁבִפְּכֹר
 הָעֲרוּכָה לַחַג מִבְּעוֹד יוֹם / הָעֲנִיק לוֹ הַגָּנְרָל אֶת עֲטוּר הַגְּבוּרָה / הַבֵּין
 כְּמָה הִיָּתָה / הַסְּכָנָה כּוֹזֶבֶת / אִיךְ בִּימָה עֲמִידָתוֹ לְמַחֲזָה נֶצְחוֹן / אִיךְ
 הוּא עֲצָמוֹ / נִבְחַר לְשִׁמֶשׁ / עֲטוּר נוֹצֵץ עַל חֲזֵה הַגָּנְרָל.

** סולו

אחר כִּף הִיְתָה זֹ אִמָּא / שְׁהַעֲבִירָה אוֹתוֹ לְבֵית הַסֵּפֶר הַחֲדָשׁ; /
הַבִּיאָה אוֹתוֹ / וְעִזָּבָה מְמֵהֶרֶת. / בְּכַתָּה הַחֲדָשָׁה / כָּל עֲמֻדָה נִתְפָּסָה
כְּכָר, / הַקָּרֵב הִיָּה עֵז; / בְּכַחוֹת אֲחֵרוֹנִים / שָׂרַד אֶת הַיּוֹם.
הוּא הִיָּה בּוֹדֵד / מְשַׁעֲמֵם / וְעֵנָה בְּלִי לְהַצְבִּיעַ עַל כָּל שְׂאֵלָה /
בוֹ-בְרָגַע שְׁהַמּוֹרָה הַשְּׁמִיעָה אֶת הַמְּלִים. / וְהִיא / רַק כְּדֵי לְהַשְׁתִּיק
אוֹתוֹ כְּכָר / שְׁלַחָה אוֹתוֹ הַחוּצָה / יוֹם אַחַר יוֹם / לְשֹׁכֵת בְּכַתָּה
אֶל־ף / בְּשֶׁקֶט.
אִמָּא מְצֻדָה / גְּעֶרָה בּוֹ שְׁלֹא הִכִּין אֶת שְׁעוֹרֵי הַבַּיִת / וְלֹא,
הִיא לֹא מוֹכֵנָה לְשִׁמְעַ / אֶת הַשְּׁטִיּוֹת הָאֵלֶּה / עַל הַמּוֹרָה. / כְּשִׂאוֹרְחִים
הָיוּ בָּאִים לְאַרוּחַת הָעֶרֶב / הִיְתָה מְשׁוֹיֲצָה כְּמַה-הוּא-חֲכָם / כְּלָה
נוֹצֶצַת / כְּאֵלוֹ עֲמִידָתוֹ / הִיְתָה שְׁלֵה.

החולמים

הוא ישן עמק / משפחתו לידו / בתרדמת חרף / כפר שנות חלום
 רבות: / מעגלם שלם. / טקס היקיצה / של יום ההזדווגות / נראה
 להם עכשו / פנבואה רחוקה לחלומות יבואו.

הוא חש כאב בכטנו התחתונה / מפלח ויורד / באחור, בפרך - /
 בגוף אשה שמנה / בת עשרים-ושש בערך / וכל כך בהריון /
 שהוא בקשי / מצליח לנשם. / אלה תאומים, הוא יודע; / אחד מהם
 / הוא אמו. / הוא נושא אליה את מחשבתו / ורואה את עצמו /
 יושב בשפיפה / בתוך צמחיה נמוכה על גדה של נהר.

חלומה של אמו נכנס עכשו פנימה: / היא צפה שם על רפסודה /
 שוכבת בלי נוע באמצע הזרם / מכסה בפרחים אדמים וצהבים. /
 אבל לא מתה - / רק מסממת. / למה את מתכוננת? / הוא צורח
 אליה.

כאלו היתה זו / תשובה פלשהי / התאום השני עולה וקא: / כבן
 ארבעים / שמנמן אך קל-צעד / זורח מנצחון / הוא נושא על כתפו
 לארץ שפת הנהר / חבית של סקה אל המקדש שביער. / הו כן, /
 המכירה ביריד / עלתה על כל תקוותיו. / בבת אחת / התאום ואמא
 / מבחינים זה בזה / ועוצרים.

אמא בסדר, חושב החולם / כשהוא חש על בטנו העצומה המתוחה
 / במשקל השדים הכבדים; / אבל מיהו / התאום השני הנה?
 התשובה / לוקחת אותו, מערסלת אותו / הוא צף - / קול ים נוהם
 באזניו / הלם עמק קצוב / מהדהד סביבו מפל עבר: / הוא בתוך
 גופו האחר / חולם שם / ברחם / על חבית הסקה. / הו כן, /
 המכירה ביריד / עלתה על כל תקוותיו.

הַרְפְּסוּדָה עִם הָאִשָּׁה מְכַסֶּת הַפְּרָחִים / מִתְקַרְבֶּת. / בְּבֵת אַחַת / הוּא
וְאָמָא / מְבַחֲיָנִים זֶה בָּזֶה / עוֹצְרִים / נֹזְפָרִים:
שְׁנֵי יְלָדִים / יָד בְּיָד / צוֹחֲקִים רָצִים / בְּתוֹךְ גּוֹפֵיהֶם הַעִירָמִים
הַחוּמִים / עַל הַשְּׂבִיל הַבָּצִי בַּגִּיּוֹנָגַל / בְּצַד עֲצֵי הַבְּנִיָּאן.

זְמַר יִשָּׁן

גַּם בַּקְלָה שֶׁבַּפְּרָדוֹת יֵשׁ צַעַר:
מִרְאָה אֲשֶׁר הֵיִינוּ וְחֶלֶף
נוֹשֵׁר מֵעַל עֵינֵינוּ וְאֵינָנו,
עוֹרֵם עַל הַחֲזוּה עוֹד סָתוּ.

גַּם בַּקְלָה שֶׁבַּפְּרָדוֹת יֵשׁ צַעַר
אֶךְ עַת שְׁנֵי אוֹהֲבִים יִפְנוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ
בוֹעֵר וְלֹא אֶפֶל, עֶקוּר אֶךְ לֹא מִשְׁרֵשׁ
הַלֵּב כְּבִד מִנְשָׂא.

גַּם אִם חֶלְקֵנוּ יִחַד בְּצַל אֵילָן בְּדֶרֶךְ
עָבְרוּ חֵיֵינוּ אֵלֶּה כְּמוֹ צֵל,
וְאִם בְּנוֹף שְׁקִיעָה חֶלְקֵנוּ אֲשֶׁר
אֲתוֹ שְׁקִיעָה שְׁמִשְׁנוּ
אֶל קָרֵב יָם אֶפֶל.

אֶךְ בְּעֵטֶף הַדְּמִדוּמִים, בְּשֶׁף הַרוּחַ
אֵי שָׁם, אֵי מַעְבָּר לְאוֹר הַנְּחֻשֶׁף,
בְּסֹב עֵינֵינוּ אֶת אֶפֶק שְׁמִיָּה
מִתַּחַת שְׁמוֹרוֹת עֶרְפֶּל תִּפְקַח:

עוֹד הַרוּחַ בִּיעַר, הֵצֵל בְּעֵלְוָה,
וּבְנוֹף הַשְּׁקִיעָה שְׁאֵינָנו שׁוֹקֵעַ
נִפְרָד לְאֵין קֶץ אֶהְבֶּה.

* סְדָקִים

בַּפֶּעַם הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁנִּפְגָּשׁוּ / הַשִּׁירָה שֶׁעֲלָתָה בְרוּחָם / עוֹד הֵיטָה
 בְּרִיאָה / בּוֹ-בְרָגַע עֲצָמוֹ. / הֵם עֲדִין לֹא שָׁכְנוּ בְּבִשְׂרֵי-וָדָם; / הוּא
 צָפָה בְּמִשְׁחַק אֲדוּוֹת הָרוּחַ / הַבָּאוֹת וְהוֹלְכוֹת / מִבְּעַד לְכֹל.
 הֵיךְ זֶה לִפְנֵי / עֲדָנִים שֶׁל מַחְשָׁבוֹת, / לִפְנֵי הָעוֹלָם / כְּשֵׁרוּחַ אֶחָד סָר
 מֵרַעֲיוֹ / כְּשֶׁאֵל אֶחָד הַתַּפְתָּה לְבָגַד / בְּעֵבוֹר הַתְּמוּנוֹת הַזוֹהָרוֹת הַהֵן /
 שֶׁל כַּח / וּבְדִידוֹת.
 הוּא / רַק צָפָה בְרוּחַ הַהוּא, שֶׁנִּפְלָ. / צָפָה בְּמַעֲשֵׂה / וּבְקָרִיסָה
 שֶׁבְּעַקְבוֹתָיו, / רוּחַשׁ בְּדַמָּה רַחֲמִים וּבוּז / לְבוֹגַד הַמְרָמָה. /
 וְאֵלֹהֵי זֶה, כְּנִשְׁוֹף / לְעוֹלָם לֹא שָׁכַח לוֹ / אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ הַזוֹ / הַקָּרָה,
 הַצּוֹרֶכֶת.
 כְּמוֹ סְדָקִים מִתְּפַשְׁטִים בְּזִכּוּכִית / כְּהֶרֶף מַחְשָׁבָה / אֶחָדוֹת הַתּוֹדְעוֹת
 הַשְּׁקוּפָה / נִשְׁבְּרָה לְעַד אֶל הַזְּמַן.

הכּוֹבֵשׁ **

בפּעם השנייה / הוא בא בבשׂר; / כּוֹבֵשׁ בלתי מנצח / ענק / בגופו
כבנוכחותו. / כּשנכנס אל בין החומות הפבירות / כלל לא נתן
דעתו / על אויביו המנצחים; / הוא הגלה אותם מהעיר / אבל חנן
את חייהם – / נדיבות שעליה / שנאו אותו עוד יותר.
היא / היתה שם מכבר, / אותו רוח תועה; / מכשפה זקנה /
בת ששים או יותר / מתמרנת את עוצר העיר המפקר / לוחשת
את רצונה / אל תוך חלומותיו / מושלת מבעד למחשבותיו על העיר.
תחלה נסתה / לדבר על לבו של השליט החדש / להציע את שרותיה
/ לספק, להחניף. / אבל אחר כך / משלא זכתה בתשומת לבו /
זממה להרעילו, נתפסה במעשה / ועדין לא זכתה / אפלו בכעסו. /
לבסוף התחננה / לרחמים / אגא / לאן תלך עכשו / אשה זקנה /
חסרת ישע כמותה? –
מקבצת נדבות / בצמתי הדרךכים / לעולם לא תשכח אותו: / נוכח
תמיד / בירפתי מחשבתה / מטבע זה פעמים / על רוחה בת
האלמות באותיות של כאב.

תְּהִלָּה ***

בַּפֶּעַם הַשְּׁלִישִׁית שָׁבָא / הִיא הֵיטָה גָּבֵר, קוֹלוֹנֵל / מִפְּקֵד מִתְּנָה שֶׁל
הַלְגִּיזוֹן הַקְּפֹדוּקִי / בְּשֵׁרוֹת קִיסְרוֹת ה'מָאָרָה נוֹסְטְרוֹם': / בֶּן טוֹבִים,
מִתְנַשֵּׂא / מִסְגָּנֵן הַלִּיכוֹת וְשִׁפְתוֹ מִהִקְצֶצֶת - / מִכְּטָא לְטִיִּים גְּבוּהָ /
מִכְסָּה עַל פְּנֵי תְשׁוּקָתוֹ הַנִּסְתָּרָת.

בַּפֶּעַם הַשְּׁלִישִׁית שָׁבָא / בֵּין טוֹרֵי הָעֲצִים שְׁבַצְדֵי הַדְּרָף / הַשְּׁמֶשׁ
הֵיטָה נְמוּכָה נִכְחוֹ / כְּשִׁצְעֵד וְקָרַב / לְעֵבֶר הַמִּתְּנָה / בְּלֵב צָמָא
גְּדֵלָה / בְּגוּף לוחִם צָעִיר / אֶל הַשַּׁעַר / לְתִהְלָה. / מִמְּבַט רֵאשׁוֹן /
הַקוֹלוֹנֵל שָׁנָא אוֹתוֹ; / אֶף הַגְּנֵרֵל / הַפְּקִיד בְּיָדוֹ קוֹהוֹרְטָה / וְהוּא /
גָּמַל לוֹ בְּחֶרְבּוֹ.

הוּא הָיָה שָׁלֵם בְּרוּחוֹ / קוֹרֵן וּבוֹטִיחַ / מִתְעַלֵּם מִמְזוּמוֹת הַקוֹלוֹנֵל
וְתַכְכִּיו / וְאֶף שֶׁהָיָה / נַחוֹת מִמְּנוּ בְּדַרְגָּה / בֶּן-פְּרוֹבִינְצִיָּה פְּשוֹט - /
הַגְּנֵרֵל נִתֵּן אֶת הַמַּעְרָכָה בְּיָדוֹ. / נִפְשׁוּ הֵיטָה תְּמִימָה וְהֵרוֹאִית /
מִנְהִיגוֹתוֹ טְבָעִית / בּוּזוֹ גְלוּי. / בְּמִשְׁתָּה כְּבִקְרָב / אֶהְבָּה וְאִמּוֹן /
הֵם שֶׁהוֹלִיכוּ אֶת הַחֲיָלִים אַחֲרָיו - / אֶף אֶהְבָּה וְאִמּוֹן / הָיוּ גַם
נִפְיָלוֹתוֹ.

הָיָה זֶה בְּלִילָה אֶחָד / כְּלֵי יָרֵחַ / אַחַר שְׁתֵּי וְחֲנֻגָּה בַּמִּתְּנָה עִם רַעֲיוֹ /
הוּא חֹזֵר לְאֶהֱל / אָדָם עֵינִים, עוֹלֵץ, / שְׁכוֹר מִתְשׁוּקָה עִם חֵיל יִפָּה
תֹּאֵר, / כְּשִׁשׁוּמְרוֹ הַצָּעִיר / נִטַּשׁ אֶת מִשְׁמֶרְתּוֹ / בּוֹעֵר בְּקִנְיָה. / שֶׁם
בְּאֶהֱל / תַּחַת גְּלִימָה אַחַת / בְּעֲצוּמוֹ שֶׁל הָעֲנַג הַפְּגִיזוֹנוֹת הַשִּׁיגוּהוֹ /
מִהִירִים מִלְרְאוֹתָם / בְּתוֹר מָה שֶׁהָיוּ.

הַתְּזוּמָרַת * * * *

בַּפַּעַם הַרְבִּיעִית / הִיא מְצָאָה אוֹתוֹ בַּקּוֹנְסֵרְבַטוֹרִיוֹן. / אַחֲרֵי טָקֵס
הַסִּיּוֹם שְׂכָבָה אֹתוֹ / וְכַעֲבֹר זְמַן-מָה הַצְּטָרְפָה / אֶל הַתְּזוּמָרַת
שֶׁהֵקִים. / הִיא בָּאָה רַבַּת לְשׁוֹן / אֶלְטְרוֹאִיסְטִית לְהֵלֵל / רַעֲבָה
מִתְמִיד לְחַיּוֹת, לְעֲצָמָה / בְּכֹל מִי שֶׁיִּכְלֶה לְמַצָּאֵן בּוֹ.

נּוֹכַחוּתוֹ הַעֵידָה עָלָיו / הַמוֹזִיקָה שְׁלוֹ / הַסִּירָה כָּל סֶפֶק - / הַחֲפוּשׁ
אַחֲרֵי מְשֻׁמְעוֹת וּגְדֵלָה / הִיָּה הַמְזוֹן שֶׁבִקְשָׁה לָהּ. / זֶה אַרְףּ /
כְּמָה שְׁנַיִם / עַד שֶׁהִפְכָה בְּסוּפֵן / אֶת שְׁתַּפְּיוֹ לְפַגְיוֹנוֹת: / תְּבוֹרַת
הַמִּתְנַקְשִׁים / נִקְרָאָה שׁוֹב לְהֵרֵג.

אַבֵּל הוּא / לֹא הִיָּה מְסַגֵּל לְשֹׁכַח / אֶת הָאֲהָבָה שֶׁחִלְקוֹ לְפָנֵי שְׁנַיִם; /
מְרַמֶּה לְמַחְצָה בְּרִגְשׁוֹתָיו שְׁלוֹ / עֲדִין תְּהֵא / אִיךְ הַכֹּל כֹּה הַשְׁתַּבְּשׁ. /
מִגִּישׁ כְּעוֹר / לֹא יִכּוֹל לְרְאוֹתָהּ / הַעֲמִיק וְהֵלֵךְ בְּסִבָּה הַסְמִיךְ / בֵּין
הַמְלִים הַכּוֹזְבוֹת וְעֵרְפְלֵי הַזְכָּרוֹן.

הוּא הִיָּה / מִתְּשׁ וְזוֹעֵף / מִקֵּף מִכָּל עֵבֶר, נִפְלֵתוֹ בְּטוֹחָה / כְּשֶׁשׁוֹמֵר
רֵאשׁוֹ / שָׁב וְהוֹפִיעַ / - אִשָּׁה כֶּהַת מִבֵּט / רוֹעֵדַת מוֹזְכָרוֹן - / קוֹצֵר
אֶת דְּרָכּוֹ מִבְּעַד לְסִבָּה / מִמֶּהֵר לְעֲזֹרָה וְלִתְקוֹן: / לְכַפֵּר עַל עֲרִיקָתוֹ /
וְלִתְבַּע אוֹתוֹ לְבַעַל. / שְׁתֵּי מְלִים הַסְפִּיקוּ - / הַבֵּט, מִתְנַקְשִׁים! - /
דֵּי כְּדֵי לְרְאוֹת / אֶת הַפַּגְיוֹנוֹת הַשְּׁלוֹפִים / בְּתוֹר מֶה שֶׁהָיוּ.

הוּא הִגֵּלָה אוֹתָם מִן הָעִיר / אַבֵּל חָנַן אֶת חַיֵּיהֶם - / נְדִיבוֹת
שֶׁעָלְיָהּ / שָׁנְאוּ אוֹתוֹ עוֹד יוֹתֵר.

הַחוּט הִיָּה / עוֹדוֹ חֲפָשִׁי - / הוּא רוֹאָה אוֹתוֹ הֶלְאָה - / עֲדָנִים שֶׁל
מִחְשָׁבוֹת / מַעֲבֵר לְכַח / מַעֲבֵר לְבִדְיוֹת.

שְׁקִיעָה

בְּאוֹר הַזֶּה, הַפְּגִיעַ, הַנֶּחַח
הַדְּבָרִים תְּלוּיִים בְּחֶלֶל, מְבֹטְטִים עַד דֶּק, שְׁקוּפִים –
וְהָאֶפֶן שָׁבוּ הֵם יְשָׁנָם
הוּא הָאֶפֶן שָׁבוּ הֵם דוֹהִים.

רְפֹתָה הַעֵיִן הַבּוֹרְאָת,
וְהַעוֹלָם שֶׁנֶּהַר – כְּכֹר כְּמַעֲט כְּלוּ יָם;
כֹּל מִי שֶׁמְלַפְּנִי, מְאַחֲרִי וּמְצַדְדִי
הוּא אֲנִי, אֲבָל אֵינְנוּ.
וּכְכֹר מְאַחֵר. וְיִזְמֵם עֵבֶר.
וְנִשְׁאַרְנוּ פֹה, לְבִדְנוּ.

עַל גְּדוֹת הָעוֹלָם, שֶׁם יִשְׁכְּנוּ
שׂוֹאֲלִים אֶת נַפְשָׁנוּ.
שֶׁם, בְּלִי עֵינַיִם, בְּכִינוּ
כְּשֶׁשָּׁקַע מְבֹטְטוּ בְּיָם הַגָּדוֹל
וְזָכְרָנוּ פְתָאם
מִי הֵינּוּ.

מְשַׁחֵק

הוא הִיָּה מְעוֹפֵף / סְסָגוֹנִי / אֲוֵרִירִי / וּבְסִתְרוֹרִים חֲנֻנִיִּים / צוֹלֵל /
 בֵּין הַפּוֹכְכִים: / אֵיזָה חֹפֵשׁ / אֵיזוֹ תְּנוּעַת מַחְשָׁבָה / שֶׁהוֹפֶכֶת /
 בְּרִגְעַ / לְמִמֶּשׁ!
 'כִּמְהָ יָפָה!' חֶשֶׁב / בְּדִיוֹק לְפָנַי שְׁמִישָׁהוּ / מְשָׁהוּ / הִפָּה בּוֹ / בְּקֶרֶן
 מְכוֹנֶת לְהִפְלִיא / יָרָה וּפָגַע / מִתּוֹךְ מְשַׁחֵק אַחַר לְגַמְרִי /
 בֵּין הַפּוֹכְכִים. / 'רַק בְּשִׁבִיל קֶצֶת שְׁעֵשׂוּעַ!' / חֶשֶׁב בְּכֹאֵב / כְּשֶׁנִּפֵּל /
 כְּמוֹ זָבוּב / מְכוֹכְבִי / מַחְשַׁבְתּוֹ.

הַמַּעְגָּל

שְׁעָרוֹ קָשׁוּר כְּזָנַב סוּס עַל עָרְפוֹ / עֲצָמוֹת לְחַיֵּי הַגְּבוּהוֹת מְבַהֵיקוֹת /
 הוּא יוֹשֵׁב אִתָּם בַּמַּעְגָּל / הַתְּכֻנּוֹתוֹ בְּהַתְּכֻנּוֹתָם / לְמִשְׁךְ אֵין־זְמַן־בוֹ
 / שֶׁל מַחְשָׁבָה מְשִׁתֶּפֶת.
 עוֹד וְעוֹד / מַעְגָּלִים הַסְּגוּר / הוֹלֵךְ וּמְתַכֶּסֶה בַּפְּנֵה הַבוֹעֶרֶת - /
 כֶּפֶת פֶּחַ מוֹחָשׁ / עוֹד מְעֵט וְהִיא חֹמֶר / כְּמַעַט כְּכֹר מוֹצֵקֶת - /
 עוֹלָם מְחַפֶּה וְכָל מְלוֹאוֹ: / שְׁלֵם, לֹא־חֲדִיר, זוֹהָר / הַכֶּלָּא.

התמונות

הוא זוכר את רפרוף / הבליטות המפרשיות / דמיות הפרפר /
 על צווארי הנחש שלהם - / דרקונים קטנים / זקופים על גחונם
 כמו קוברה מרקדת - / גזע אחר / שנטוע בגוף / פה ביקום
 השברים הזה, / שבו ישלף ואין-לף / הם ממש ותשוקה.
 הוא יודע - / הם מניחים שם את המראות שלהם / רק כדי ללכוד
 אותו, / וגופו / - אף שעודו כמראה חלום - / הוא בן הערבה: /
 אל תתנגד - / או שיקחו אותו ממך.
 אבל לפני הכל / הם גורמים לו / שיסכים / שיעשו לו. / הם נראים
 לו מגחכים, / אבל הוא רוצה לשחק.

הם מנסים / להגיע / דרך גופו - / לגרם לו להגן עליו - /
 כשעיניהם הולכות / ומתפנטות אותו / אל חזיונות מוזרים של
 תשוקה וכאב.
 כבר כלו עקוד / בעצמתו שלו / כשהם מראים לו את התמונות /
 מבעד גופם שלהם - / או האם זה שלו? - / הוא חצוי / מבתר /
 מן המפסעה ומעלה / לכל הארץ כלו / אל תוף שמי הגלגלת - /
 ומשם צופה בחיל ויראה / בהתגליות הזנעה / הסדומזוכיסטיות
 קהן -
 מין וכאב / השפלה הלקאה / צליבה, דת / של אכזריות מרגשת /
 נשפלים בתאיו / זכרונות זכרונות / משגרים הלאה / אל ההיסטוריה
 של גזעו / לשוב ולהיות / באינספור חיים.

חכה! / הבט בזה היטב - / האם אתה יכול? - / כל זה רק ספור /
מספר בתמונות שמעבירות עיניהם - / זה מה שקרה / להם,
לא לך / כשהם בתורם לקחו אותן פנימה / לעשותן שלהם / עצמם
ובשרם.

הבט בזה היטב - / גופם הוא כמו מלים - / גופך הוא שקורא
אותן: / אה! הנחש הצלוב! / יסורי השרף הקרוע לשנים! / גוף
ואנט-גוף / טורף ונטרף / שוכנים בהם יחד / בתודעה האחת. /
ראה / עכשו: / אתה מה / שאתה רואה. / הבט במספר,
לא בספור! / - כי אחרת / הם אתה, מה השני? / ראה אותם,
הבן אותם / עצמך עכשו / -

והוא רואה / הוא יודע - / אבל לא יכול לעמד / בפתוי /
ההתנסות. / והוא לוקח את התמונות / להיות לו לגוף, לצלמו
ודמותו: / לעבדו / לשמרו / לענותו ולסגד לו.

המבוך

בצדי השבילים / המובילים זה אל זה / שיחים צמחו פרא / העמיקו
צללים / ושרכים זחלו / מתרפקים אל תוכם. / שם / בעודו מהלך
לאטו / הוא מבחין בפרחים המקננים בירק / נוגהים לבן רך / חפוי
בישני / ויפים צלול וקורא אל נפשו. / מכשף / הוא בונה בהם /
אחוז געגוע / מלטף עליהם / ומלטפם בעיניו; / פוסע רכות / הוא
לוגם את ריחם - / כשקפתע נזפר - / עליו למהר / למצא פה דבר-
מה / הלאה / בפנים / בלב המבוך - / שם תגלה לו יעודו /
בעולם החיים.

בלב ממאן / הוא מזדרז לדרכו בעקולי הדרך / מתגבר על קריאת
היפי סביב. / מחיש צעדיו / ועכשו הוא כבר רץ / - אין דרך
חזרה / לא מבט לאחור - / עוד רגע עוד שנים / והנה הוא מגיע /
אל פנים המבוך: / שם על הארץ / מנח פרח לבן / די דומה
במראהו לפרחים בשיחים - / אך גדול מהם ושופע יותר / מרבה
עלעלים / ופנים דמוי פר לו / מתנועע, נושם / מחליף מראה
וגונים. / הוא מתישב תחתיו / משפל רגלים / מתבונן ומנסה /
לרדת לפשר: / כן, הפרח יפה / אך לא יותר מקודמיו - / וכמעט
מגזם / פחות טבעי למראה, / ממש לימחצה. / הוא נועץ בו מבט /
מצד זה / ומזה / - מפל ארבע רוחותיו - / סובב ומביט / ואז
רוחף מעליו בעודו יושב / משפל רגלים בחצי האויר - / אך לא
חכם במאומה מכפי שהיה. / אחר זמן מהסס / עולה בדעתו /
שמרכז המבוך / הוא אולי עוד קצת הלאה - / בהמשך השביל,
מעבר לעקול. / הוא הולך לשם ורואה / חור שחור פעור על פני
הדרך / ומניח לעצמו / לפל אליו פנימה; / קצת חסר ענין / אך
עדין מיחל / שזה יהיה כבר מאחוריו, עשוי וגמור, / הוא נופל /
לנצח / בלי לנוע בכלל - / עדינים של נפילה / חולפים וחולפים /
עד שסוף-סוף למטה / הוא מתחת לארץ / במערה כבירה / כה

גְּדוּלָה עַד שֵׁישׁ בָּהּ / גְּבָעוֹת, צְמַחֶיהָ, שָׁמַיִם מֵעַל / וּמִיַּן חַיִּים מוֹזְרִים
סְמוּיִים מִן הָעֵינַן - / וּבִלְבַב הַמָּקוֹם / אוֹתוֹ פָּרַח עֲצָמוֹ / רָגַע קָמַל
וְרָגַע זוֹהַר / נוֹשֵׁם וּמַחְלִיף רָגַשׁ וְצָבַע.
עֲכָשׁוֹ הוּא מִבֵּין שְׁעוֹדְנוֹ נִמְצָא / בְּאוֹתוֹ הַמָּקוֹם שְׁעוֹב מֵאֲחוֹר /
וּמִיֶּחֱל, כָּל-כְּלוֹ גַעְגּוּעַ וְנַחֵם / שְׁהִיָּה נִשְׁאָר הֵיכָן שְׁהִתְחִיל, / עַם
הַפְּרָחִים בְּשִׂיחִים / בְּעֵדְנָה הָרוֹגְעַת / שָׁם יָדַע רַק שְׁלוֹה, מְשֻׁמְעוֹת,
נוֹכְחוֹת, / מִתְעַנֵּג עַל הַכֹּל / מִתְאַוֶּה לְלֹא-כְלוֹם. / הוּא רוֹצֵה רַק
הַחוּצָה - / אָנָּה, הַחוּצָה - / וּכְשִׁמְתַּחַת תְּבוּסַת מִבְּטוֹ הָעֲצוּב /
הַפְּרַח עוֹדוֹ מִתְכַּנֵּס וְנִפְרָשׁ / נוֹשֵׁר מִבְּטוֹ / כְּמוֹ עֵלָה, אֵלָיו פְּנִימָה - /
וְהוּא רוֹאֶה / שֶׁהוּא מִבֵּיט / בְּכַף יָדוֹ: נִפְתַּחַת / נִסְגְּרַת.

פָּנִים

רֹאשֵׁי עֲנָן עַל פְּנֵי אֲגָם ;

שְׁקֵטָה

הַרוּחַ.

הָרִים וְצֵל הָרִים

כְּתָמֵי אֶפֶר וְאוֹר

נוֹסְעִים בְּרֹאֵי הַמַּיִם.

כְּתָמֵי,

צֵלֵי

פָּנִים,

שִׁירָה אֲרֻכָּה אֲרֻכָּה.

פָּנִים שֶׁהָיוּ –

תָּמִיד יְהָיוּ

כָּאֵן בְּתוֹךְ כָּאֵן בְּתוֹךְ כָּאֵן :

עַל גְּדוֹת הָעֵין נִקְהָלִים הַמַּתִּים

לְטַבֵּל

לְקוֹם

וְלִהְיוֹת.

עַל פְּנֵי אֲגָם פְּנֵי

אֲדוּוֹת עַל פְּנֵי אֲדוּוֹת :

טְרוּיָה, יְרוּשָׁלַיִם, אֶלְכָסְנֵדְרִיָה, רוֹמָא

עוֹלוֹת, וְנוֹפְלוֹת,

נוֹפְלוֹת וְעוֹלוֹת.

עֲשֵׂן הַחֹמֹת עוֹדוֹ מִתְמַר,
תְּרִבּוֹת עוֹדֵן נוֹצְצוֹת בְּשִׁקְיעָה,
אֲנִי קָם וְנוֹפֵל, נוֹפֵל וְקָם:
פָּנִים שְׂוִיהֵיו תְּמִיד הָיוּ,
כְּתָמִי אָפֵר בְּרֵאֵי הַמַּיִם.

לִיד הַמְקַדֵּשׁ

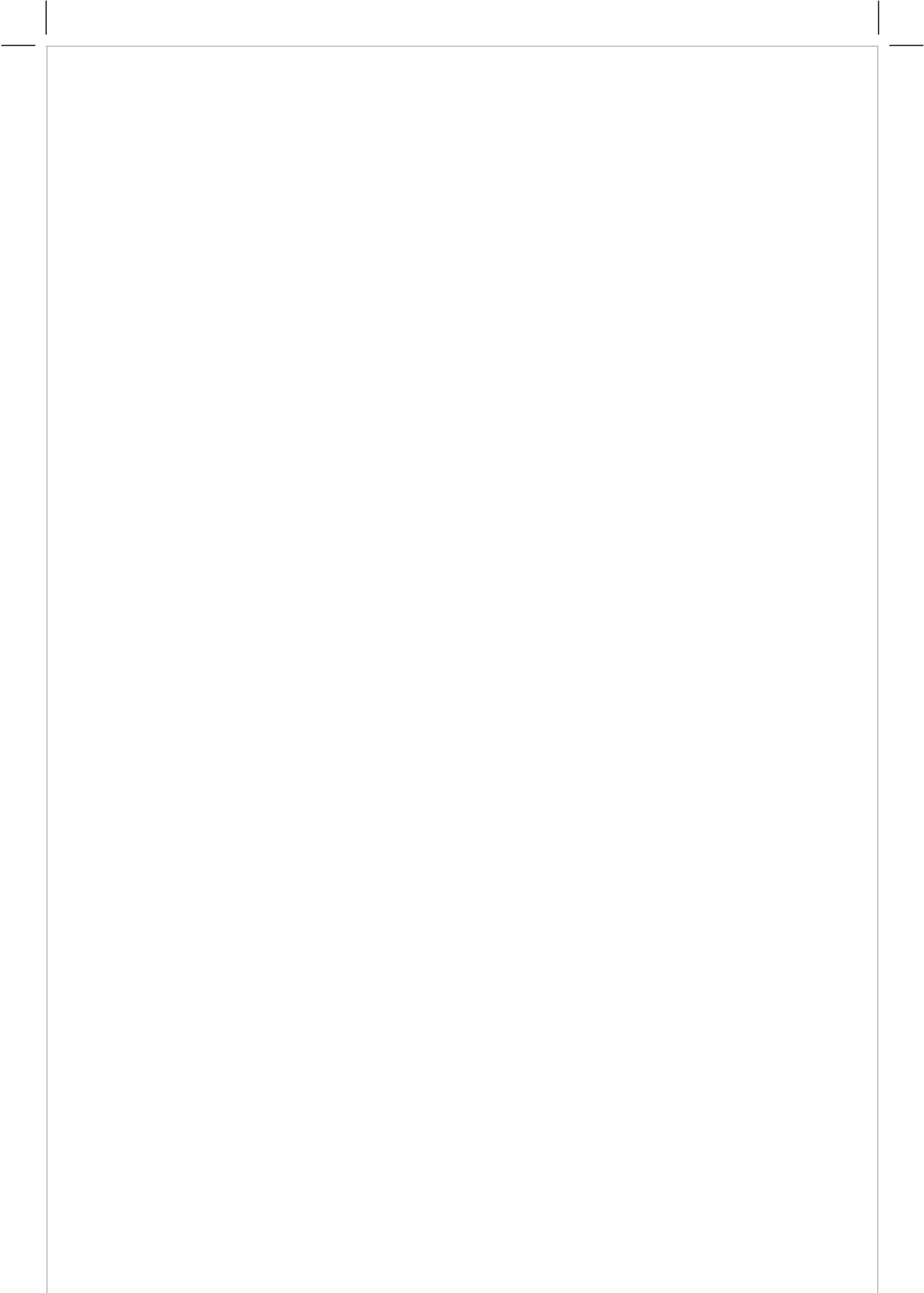
לִיד הַמְקַדֵּשׁ / אֶסֶד מְקַבֵּץ לֶחֶם / עֶבְדָּאֲלֵלָה - כֶּסֶף.
בְּסִמוּךְ / בֵּין דְּיוֹכְנֵי הַקְּמֵעוֹת וְהַקְּטָרֶת / מוֹסְטָפָה מְקַבֵּץ כּוֹכָבִים /
עֵיסָא מְקַבֵּץ אֶהֱבָה / מוֹשִׁיטִים קְעָרוֹת נְדָבָה פְּעוּרוֹת / אֵל כָּל עוֹבֵר
וְשָׁב.

מְנַסֵּר מְקַבֵּץ אֶמֶת / גִּלְאֵל מְקַבֵּץ חֶפֶשׁ / עוֹמֵר - חַיִּים.

וְהוּא ? / הוּא מְקַבֵּץ לֹא-כְלוּם / אֲבָל אִישׁ לֹא נוֹתֵן לוֹ / וְלוֹ גַם אֶחָד.
קְעָרְתוֹ מִתְמַלֵּאת / בְּמִבְטִים חֲטוּפִים / נְדָבוֹת מְלִים וּמְחֻשְׁבָה / אִשׁ,
אֲדָמָה, אֲוִיר / מְמַלְכוֹת / שְׁקוּיֵי פֶלֶא, גְּאֻלוֹת.
הוּא הוֹפֵךְ אֶת הַקְּעָרָה / וּמְרוֹקֵן אוֹתָהּ אֶרְצָה / אֲבָל הִיא עֲדִין /
גְּדוּשָׁה לְמַדִּי.

”אֲנִי יָקָר,” הוּא כּוֹתֵב עָלֶיהָ / וּמְמַלְאָה עַד שְׁפֹתָהּ / בֵּינָן אָדָם. /
עֲכָשׁוּ הוּא שׁוֹתָהּ - בְּלִגְמָה אַחַת. / אָה, לֹא, לֹא רִיקָה ! / הוּא מְנַפֵּץ
אוֹתָהּ / בְּמַפְּהָ. / שְׁבָרִים עַל הָאֶרֶץ. / אֲבָל עֲכָשׁוּ הִיא נִרְאִית / מְלֵאָה
מִתְרַבֶּה. / מִתְרַבֶּה.

לִיד הַמְקַדֵּשׁ / אֶסֶד מְקַבֵּץ בְּשָׁר / מוֹסְטָפָה - צְדָפִים / עוֹמֵר -
קִירוֹת. / לִידוֹ / לִיד הַמְקַדֵּשׁ / אִין שׁוּם / מְקַדֵּשׁ.

ביאורי שמות ומונחים

תמונה 16: אמנות (עמ' 24)

* קְטֹקְלִי־סֶמָה: שואה עולמית בשריפה, הצפה וכד' – לרוב כתוצאה מפעילות געשית או קוסמית.

מנוח (עמ' 48)

* הַיִפְרָבוֹרִיָאִים: על פי היוונים, עם אגדי ששכן בארץ שטופת שמש מצפון לרוח הצפון.
* אִיבְרִיָה: שמה העתיק של ספרד.
* אָבְלוֹן: האי האגדי שאליו נלקח המלך ארתור לאחר מותו.
* קיסר השמים: תוארו של קיסר סין.
* וְרָנָסִי (או בְּנָאָרְס): עיר קדושה, בת כארבעת אלפים שנה, בהודו על גדת נהר הגנגס.

6: החולמים (עמ' 56)

* סָקָה: יין אורז יפני.
* בְּנִיָאן: פיקוס בנגלי, עץ המשריש מענפיו.

7: תהילה (עמ' 61)

* קְפְדוֹקִי: של מחוז קפדוקיה באסיה הקטנה.
* מְאָרְהָ נוֹסְטְרוֹם: 'הים שלנו' – כינויו של הים התיכון בפי הרומים.
* לְטִיוֹם: האזור שמסביב לרומא, מולדת הלטינית.
* קוֹהוֹרְטָה: עשירית הליגיון, כארבע מאות חיילים.
* בֶּן־פְּרוֹבִינְצִיָה: יליד אחת הארצות שנכבשו והפכו לאזורי ממשל של הקיסרות. לְרוֹב, תושביהן לא היו בעלי אזרחות רומית.

סדר השירים

המבוך	השעות
הפיתוי 40	תמונה 1: הנוף הנכון 8
1 - בבית הגדול 42	תמונה 2: עדות 9
- בחדרה 43	תמונה 3: ראי 10
2 - עיניים 44	תמונה 4: מיטת אהבה 12
- גלים 45	תמונה 5: המסע אל העולם 13
3 - הפעם הוא נולד 46	תמונה 6: קמרה אובסקורה 14
מנוח 48	תמונה 7: בבואה 15
4 - מזבח 50	תמונה 8: משורר 16
- הכלוב 51	תמונה 9: אלקמה מאטר 17
- הפרות לחכו 52	תמונה 10: פריחה 18
מחמד 53	תמונה 11: דמדומים 19
5 - נוצץ 54	תמונה 12: חול וזמן 20
- סולו 55	תמונה 13: צל 21
6 - החולמים 56	תמונה 14: דריאדה 22
זמר ישן 58	תמונה 15: השולחן 23
7 - סדקים 59	תמונה 16: אמנות 24
- הכובש 60	
- תהילה 61	
- התזמורת 62	
שקיעה 63	כאן
8 - משחק 64	שלשלת 26
9 - המעגל 65	תפילת אורפאוס 27
10 - התמונות 66	כאן בארץ 28
המבוך 68	תפנית 30
פנים 70	על שפת המלח 31
ליד המקדש 72	עלעול 32
	הזר 34
	בית 37

ספרים קודמים מאת אמיר אור

ספרי מקור:

1987	עקד	אני מכיט מעיני הקופים
1991	עם עובד	פְּנִים
1994	הליקון-ביתן	פדיון המת
1995	הקיבוץ המאוחד	ככה
1996	הקיבוץ המאוחד	שיר
1998	תג / הקיבוץ המאוחד	יום
2001	חרגול	שיר טהירה

Books in translation:

<i>Poetry is a Criminal Girl</i>	Arabic, (<i>El-Sha'ar Fata T'ashar El-Mujrimin</i>) <i>Faradis publishers</i> , Paris 1995
<i>Miracle</i>	English/Hebrew, <i>Poetry Ireland</i> , Dublin 1998
<i>Drowning, He Breathes Living Water</i>	Macedonian, (<i>ДАВЕИ СЕ, ДИШАМ ЖИВАВОДА</i>) The <i>Pleiades</i> Series of the <i>SPE</i> International Festival, 2000
<i>Language Says</i>	English, <i>Poetry Miscellaneous</i> , Chattanooga USA, 2001
<i>Poem</i>	English, <i>Dedalus Press</i> , Dublin 2004
<i>Day</i>	English, <i>Dedalus Press</i> , Dublin 2006
<i>Let's Speak You</i>	Romanian/Hebrew, (<i>Să Te Vorbim Pe Tine</i>) <i>Poem</i> and selected, <i>Vinea Press</i> , Bucharest 2006
<i>Poem</i>	Polish (Wiersz), <i>Portret Publishers</i> , Olsztyn 2006

ספרי תרגום:

1992	כרמל	הבשורה על פי תומא
		תשוקה מתירת איברים – אנתולוגיה לשירה ארוטית יוונית
1994	ביתן / המפעל לתרגום ספרי מופת	
1998	עם עובד / אמנות לעם	סיפורים מן המהאבהאראטה
1998	כתר	לטאה מאת בננה יושימוטו (עם אָקִיקוֹ טָקֵהאשי)
1999	מודן	לאשה מאת שונטרו טאניקאוה (עם אָקִיקוֹ טָקֵהאשי)